

மன்றேஷ்

காலாண்டு இலக்கிய சஞ்சிகை
Digitized by Noolanam Foundation
noolanam.org cavayutham.org

With Best Compliments From:

Ravi Jewellers

For 22 Carat Sovereign &
Pawn Brokers

95, Colombo Street,
Kandy.

Tel:
081 - 2205045

சிறு வெளியீரு

மனமோக்

காலாண்டு இலக்கிய இதழ்
(மாற்றுச் சிந்தனைக்கான..)

மலர்-I

இதழ் 1

திசம்பர் 2012

ஆசிரியர்
ரா.நித்தியானந்தன்

ஆசிரியர் குழு
இரா.அ. இராமன்
எஸ்.எஸ் .ராஜேந்திரா

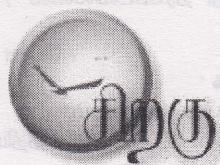
வடிவமைப்பு
எம்.கெளரிஹர்ஷனி

அச்சிட்டு வெளியிடுபவர்
சிறு பயன்கேசன்
கண்டி

ஆசிரியர்
மனமோகி

334.E பலகொலல்
கெங்கல்ல
(இலங்கை)

anugoolan.nithy@gmail.com

மனமோக்கின் மனசீல்.....

மனித வாழ்வில் எவ்வளவு தான் முயன்றாலும் அவனில் மிதமிஞ்சி நின்று விட போவது அவனது சிற் தனைகளும் என்னாக்களும் மட்டும் தான் எனவே அந்த வகையில் ஒரு படைப்பாளனுக்கு உள்ள பாக்கியதை வேறு எவருக்கும் இல்லை. ஆனால் அந்த படைப்புவக எழுத்துக்கள், அதன் பதிவுகள் என்பது மிகவும் கடினமான ஆழமான பணியாகும். அந்த பணிக்கு விலை கொடுக்க முடியாது.

பொதுவாக படைப்புக்களைன்று வந்து விட்டால் அங்கு இரண்டு வகையராக்கள் வந்து விடுகின்றன. ஒன்று படைத்தல் மற்று படைப்பாளனுக்கு உதவுவதன் மூலம் கருத்துக்களை நிருபணமாக்கல். இங்கு மனமோகி அதன் இரண்டாவது தளத்தில் படைப்பவனுடைய மனதையும் வாசகனுடைய மனதையும் மோகிக்க வருகின்ற ஒரிதழாக இங்கு வெளிவருகின்றது. எந்த வொரு சஞ்சிகையும் எப்பொழுதும் ஒரு வெளியீட்டு தளமாக மாத்திரம் நின்று விடுவது இல்லை. அவ்வாறு வெளியிடப்படுகின்ற சஞ்சிகைகள் கருத்தாக்க அடிப்படையில் தரமான சஞ்சிகையும் அல்ல.

இச் சஞ்சிகையின் பணி மாற்றுக் கருத்துக்களை ஒரு தத்துவார்த்த தளத்துக்குள் கொண்டு வருவது மூலம் தன்னை அடையாளபடுத்துவதுடன் தனது இருப்பு இது தான் என்று வெளிகாட்டமுனைகின்றது. எனவே அதனுடமனமோகி தனக்குரிய இலக்கியதர வரிசையை அதில் தெரிவு செய்து கொள்ள முயல்கின்றது. அதன் மூலம் மாற்றுக்கருத்தாக்க அடிப்படையில் படைப்பாளர்களை உள்ளவாங்கி கொள்வது அதன் நோக்கமாகிறது. அவ்வடிப்படையில் மனமோகி படைப்பாளனையும் வாசக கணையும் மேலத்தளம் நோக்கி நெம்பும் ஒரு “நுகந்தியாக” இருக்கும். இதன் அடிப்படையில் படைப்பாளர்களையும் வாசகர்களையும் மனமோகி என்றும் வரவேற்கும்.

~ஆசிரியர்

விலை : 60 ரூபாய்

மாலோன்டீடு காந்தேரஸ்பூஸ்

மாற்று சிந்தனைக்கான
ஒரு
காலாண்டு இலக்கிய

உங்கள்

கவிதை

என்னறுகில் புள்ளியோடு..

- பிரியா

ஒரு பரினாமன் நடக்கிறான்
வால் பிடித்தல்

-அனுகூலன்

ஒட்டை விழுந்த தேசத்தின்..

-இக்பால் அலி

புதுவேகம் அல்லது புது நிலைமை

-ஆனந்த பிரசாத்

இம்மன்னில் ஈன்றதற்காய் என்னை
மன்னித்துவிடு

- றலினா.ஏ.ஹக்

கட்டுரை

தமிழ் சினிமாவும், நடைமுறையும்,
சில விமர்சன குறிப்புகளும் .

- மாரிமகேந்ரன்

தேவமுகுந்தனின்

கண்ணினுடே தெரியும் வீதி' ,
குறியீடாக தெரியும் தமிழ்
இலைஞரின்வாழ்வு

- மேமண்கவி

பாரதியின் கவிதைகளின் நேரம்-

ஓர் அனுபவக் குறிப்பு

- எஸ். எஸ் ராஜேந்திரா

படிம இயக்கத்தின் மூல(சே)வர்கள்
செ. சுதார்சன்

புதுமைபித்தனின் மறுமுகம்

- ரா.நித்தியானந்தன்

பத்தி

கேரளாவில் மறக்க முடியாத நிகழ்வு

- அந்தனி ஜீவா

சினிமாவை

சீரிய முறையில் ரசிக்க மக்களுக்கு

ஏன் கற்று தரப்படவில்லை ?

- பேலா பேலாஸ்

சிறகதை

சால்திரியின் மௌனம்.

ரா.நித்தியானந்தன்

தழிழ் சீர்மாவும் நடைமுறையும் சீல வீரச்சன குநீப்புக்ஞம்

- மாரிமகேந்திரா

“ ஒரு மோசமான திரைக்கதையைநல்ல இயக்குனரால் கூட சிறந்த சினிமாவாக எடுக்க முடியாது” . - ப்ராண்ஸில் த்ருபோ

வெகுஜன வியாபார சினிமாவின் கதை சமரசங்களும், கதையாடல்களும் ஒரு தனி நபரையும் பணத்தின் அடிப்படையிலுமே கதை என்கிற தளம் தீர்மானிக்கின்றது. கதைக்காக நிகழ்த்தப்படும் சமரசங்கள் எல்லாம் பணமே பிரதானமாக இருப்பது போல் தோற்றுமித்தாலும், பார்வையாளர்களின், பெரும் தீரள் ரசிகர்களின் பிரதிநிதியாக வெகுஜன தளத்தில் இயங்கும் பட முதலாவியும் - இயக்குனரும் பார்வையாளரின் விருப்பத்தை தேர்வு செய்யும் அதிகாரத்தை அனுமானங்களின் அடிப்படையிலும், கூய விருப்பு வெறுப்பின் நிலையிலும், நிலவும் பொதுபத்தியின் மேம்போக்கான நிலையிலுமே தீர்மானித்து விடுகிறார்கள். நடைமுறையும் - சம்பிரதாயங்களும் நிலவும் வியாபாரசினிமா நிறுவனத்தின் புதிய மாற்று சிந்தனைகளுக்கு இடமில்லாமல் போவதன் அடிப்படம், “படம் தோல்வி ஏற்பட்டு விடுமோ” “படம் ஓடாதோ” என்கிற பொருளாசை பாதுகாப்பு பயமே காரணங்களாக சொல்லப்பட்டாலும், மாற்று சிந்தனை போக்குக்கு பிரதான காரணங்கள் பொருளாதார வியாபார காரணங்கள் மட்டுமல்ல தமிழ் சினிமாவின் அடிப்படையில் கலந்திருக்கும் ஆதிக்க கருத்தியல் வன்முறையுமாகும்.

இவ்வாதிக்க கருத்தியல் வன்முறைக்கு கீழ் தான் தமிழ் வெகுஜன வியாபார, கலை சினிமா வியாபாரிகளினது அரசியல் இயங்குகின்றதுபதிதாய் திரைப்படம் எடுக்க வரும் இளம் இயக்குனரின் பின்புலமும், வாழ்க்கை சூழலுமே தனக்கான கதையை தோந்தெடுக்க தூண்டுகின்றது. 100 நாட்கள் ஒடுமே கதையையே ஒவ்வொரு இளம் இயக்குனர்களின் கனவாக இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு இளம் இயக்குனரினதும் “சினிமா” அவனுடைய ஒற்றை அறையின் சேற்று பாணையின் சோற்றுப் பருக்கைகளே தீர்மானிக்கின்றது. தீவிழான மாற்று சினிமாவைப் பற்றிய ஞாபகங்களுடன் வாழும் இளம் இயக்குனரின் நிலையோ அங்கு நிலவும் நடைமுறைக்கு மத்தியில் தன் படைப்பை படைப்பாருமையை தொலைத்து விடும் அபாயமும் அதனுடைய ஆதிக்க கைகளின் பிடியில் சிக்கி சிதைந்து போகும் சூழல் இருப்பதை உணராது. அதனுடைய நடைமுறையின் ஒரு அங்கமாகி, சர்ஜன்டும் வன்முறை கலாச்சாரத்தின் பிரதிநிதியாக ஒரு நல்ல சினிமா இயக்குஞர் அழிந்து ஓழிந்து போவதும் தான் சொல்ல நினைந்ததை தான் எடுக்க விரும்பிய காட்சிகளை தன் கனவாகவே மன நிறைகளில் சிதைவுகளுடன் போட்டு பாதுகாத்துக் கொண்டு, புழுக்கம் தாங்காமல் எப்போதாவது மனிரத்னம், கமலஹாசன், பாலுமகேந்திரா போல தீர்க்கமாக நீண்ட பேட்டி என்கிற பெயில் ஒவ்வொது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தியபடி இருப்பதாகி விடுவது கவனிக்கத்தக்கது.

நிலவும் இந்த பாசிச நடைமுறைக்கு எதிரான மாற்று சிந்தனைகளை எங்கிருந்து ஆரம்பிப்பது. நிறுவனமையாக்கப்பட்ட தமிழ் வெகுஜன வியாபார சினிமாவில் “சினிமா” என்று குறிப்பிடும் போது தமிழில் எதை சினிமா என்பது என்கிற தயக்கம் ஏற்படுகின்றது. எல்லாமே அபத்த நாடக பிரதியின் திரை வடிவங்கள் தான் நடைமுறைகளை, அதன் உள்ளிருக்கும் அதிகாரத்துவங்களை,

வழிபாட்டு மனபான்மையை, இயங்கு முறைகளை, தாழ்வு மனப்பாங்கை அதன் அடிப்படையாக விதைக்கும் மன போக்கை, கொஅத்தடிமை தனத்தை ஒரு அங்கமாக கொண்டிருக்கும் இந்த சினிமா வியாபாரிகளின் அதிகார மூலாங்களை நாம் என்று கேள்விகுட்படுத்துகிறோமோ அன்று தான் வெகுளை சினிமாவிற்குள் மாற்று சினிமா பற்றி பேச முடியும். அதுவரை நாம் விளங்களை, கருத்து பகர்வு என்கிற பெயரில் அந்த அதிகார மையங்களில் அடிவருடிகளாக, அடிப்படைகளை கூட கேள்வி விழுப்ப தெரியாத சூழலிலேயே தான் வாழ வேண்டியிருக்கும். இக்கட்டுரை தமிழ் சினிமாவின் கதையால்களை பற்றி அல்ல, தமிழ் சினிமாவினுள் நிலவும் கதை பிரதி, திரைக்கதை பிரதிபாக சூழலில் நிலவும் விளங்கி சம்பிரதாயங்களையும், சமரசங்களையும் நடைமுறைகளையும் கொள்ளவும் கதை, திரைக்கதை பிரதி தேர்வு செய்யும் வழியாகவே தமிழ் சமூக மன கட்டமைப்பையும், கருத்தியல் பரப்பில், எதை தேர்வின் அபத்த நிகழவும் எப்படி வெகுஜன கருத்துகளாக தினிக்கப்படுகின்றது என்பதையே விபரிக்கும் தளம்.

திரைப்படம் சமூகத்தை மாற்றாது மாற்றியதுமில்லை. “நிறுவனமயமான சில இலக்குகளைத் தாக்குவது மிகக் கலபாம், தாக்குதல் பற்றி பொருட்படுத்தாத ஆட்களைத் தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் சொல்லியவற்றினால் ஏந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்பாமல் நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. அப்புறம் அந்த தாக்குதலால் என்ன பயன்?” என்கிற சத்யஜித் ரேயின் கருத்தின் அடிப்படையில், நாம் எவ்வளவு தான் தமிழ் சினிமாவை பற்றியும், அதனை இயக்கும் இயக்குனர். கருத்து தளத்தை விமர்சித்தாலும், எவ்விதமான மாற்று சிந்தனையும் கவனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ள படமாட்டாது. அடிப்படைகளை, கருத்தியல் அதிகாரங்களை, கதைகள் என்கிற பெயரில் ஆதிக் கவர்க்கத்தினரின் அறம் ஒழுக்கம் மரபுகளை திரைக்கதை பிரதிகளாக தேர்வு செய்யும் வியாபார வாக்கத்தினரை நாம் கேள்விக்குட்படுத்தாத வரை நம்முடைய விமர்சன குரல்கள் எழ்மூலையில் இருந்து ஓலித்தாலும் அது வியாபார வெற்றிக்கான உத்திகளாகவே முடியும். விமர்சன தீயாக நாம் வெகுஜன சினிமாவை கேள்வி எழுப்பும் போது, நாம் கேள்வி எழுப்பும் இலக்குகளின் கவனம் குவி மைய தூரமும் எவ்வளவு தூரம் கலக்க கூற நிரம்பியது. எத்தனை ஆழமாக நம்முடைய விமர்சன பார்வையை அதன் கூர்மையை இன்னும் கூர்மைப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது..”

நாம் சரியான இலக்குகளை விட்டுவிட்டு மேலோட்டமான நுனிபுல் தன்மையோடு விமர்சனத்தை தொடருவோமானால் விமர்சகர் என்கிற ரீதியில் நாமும் அதிகார இயந்திரங்களின் அங்கங்களாகவே இருப்போம், நம்முடைய போர்குணம் அற்ற விமர்சனங்கள் கூட மாற்றுக்கான தேவையை வியிறுத்தாமல், நிலவும் பாசிச் அமைப்புக்கு எதிர் நிலையிலிருந்து குரல் கொடுக்கும் துரோக செயலாகவே இருக்கும்.

நம்முடைய நோக்கம் இந்த அபத்த “சினிமாவை விமர்சிப்பது” அல்ல, அச்சினிமா கரு கொள்ளும் சூழலையும், அதில் உருவெடுக்கும் அடிதளத்தையும் நாம் கேள்வி எழுப்ப வேண்டும். சினிமாவை விமர்சிப்பது என்பது வேறொரு தளம் தான். அது பின் நவீனத்துவக்கட்டுடைப்பு தளம் தான். ஆனால் வெகுஜன வியாபார சினிமா தளத்தில் மாற்று சிந்தனை, மாற்று சினிமா பற்றி பேசும் தோழர்களின் விமர்சனம் சினிமா விமர்சனமானால் அது அதிகாரத்துவத்தின் செயல்பாடாகவே இருக்கும். ஜாதிய, வாக்க, தீண்டாமைய, இந்துத்துவ, சிந்தனையை அடிநாதமாக கொண்டு இயங்கும் தமிழ் வியாபார வெகுஜன சினிமாவில், மாற்று சினிமா, நவீன சினிமா தலித் சினிமா பற்றி அரசியல் சினிமாவில், மாற்று சினிமா, நவீன சினிமா தலித் சினிமா பற்றி அரசியல் தளத்திலிருந்து பேசும் www.tamilnet.com அடிப்படைகளை, நடைமுறைகளை தொடர்ந்து தாக்காத வரை எவ்விதமான மாற்று குரலையும் அவனுமைப்பு அனுவளவேலும் அனுமதிக்காது.

தொடர் தாக்குதல் மூலமாகவும் - ஓனிவிட்ட புனிதங்களை கட்டுடைப்பதன் வாயிலாகவும் - பொய் அபத்த நிகழ்வுகளை தீர்ப்பதன் மூலமாகவும் வெகுஜன திரன் மக்களிடம் நிலவும் பொது புத்தியை - கட்டமைப்புகளை - அதிகார வர்க்கங்களின் புனைவுகளை - பெருங்கதையால்களை கற்பிதங்களை - பொய்களை - போட்டுடைப்பதன் மூலமாகவே, மாற்று சினிமாவை மாற்று படைப்பை, எதிர் ஊடகங்களை, உருவாக்குவதன் மூலமாகவே நிலவும் அதிகார அமைப்புகளின் மேல் வெடிப்பை ஏற்படுத்த முடியும், இவைகளையெல்லாம் மறந்துவிட்டு படைப்பாளியினதும் விமர்சகளினதும் நிலைப்பாடு வேறொன்றாய் அமையும் பட்சத்தில் அதி அதிகார கருத்தியல்களுக்கு எதிர் நிலையிலிருந்து துதிபாடும் போவியான நடுநிலைப்பாட்டாகவே அமையும்.

உலகில் இரண்டே இரண்டு நிலைப்பாடுதான் இருக்க முடியும் - ஒன்று சம காலத்தில் தமிழ் வெகுஜன வியாபார சினிமாவில் நிலவும் அபத்தமான குழலைப் போலத் தான் பிரெஞ்சு சினிமாவிலும் நிலைமை நீடித்தது. ஆனால் "புதிய அலை" சினிமா இயக்கம் உருவெடுத்த போது இன் நிலைமைகள் தகர்ந்து மாறியது. புதிய அலையின் சினிமா விமர்சகர்கள் அடிப்படைகளின். மேல் தொடர்ந்து கவனத்தை குவிப்பதனால் அங்கிருந்த வியாபார வர்க்கம் யோசித்தது. புரட்சிகரமான விமர்சன அனுகுமுறையும் - மாற்று படைப்பும் புதிய அலைக்கான தோற்றம் என்பதை நாம் மறந்துவிடலாகாது. இதுவரை சினிமா வரலாற்றில் தலித்தியம். பெண்ணியம். பற்றிய நேர்மையான பார்வைகளை இச்சினமா என் தன் கதை தனத்தில். காட்சி நிகழ்வில் என் நிகழ்த்தவில்லை என்கிற கேள்விகள் மட்டுமே நம்முன் எழுகின்றது. ஆனால் மாற்று சிந்தனைகளை வெகுஜன தளம் என் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறது. ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கும் காரணிகள் என்ன? அக்காரணிகளின் குணநலன் என்ன...? என்கிற தளங்களிலும் விவாதங்கள் எழ வேண்டும் ஆகவே அடிப்படை காரணிகளை தவறவிட்டு விட்டு வேர்களை விசாரிப்பதை மற்றுவிட்டு. கிளைகளை விசாரிப்பதென்பது நடுநிலைவாதியின் நிலைப்பாடாகவே அமையும். ஆகவே நாம் நெரடியாகவே கேள்வி கேட்க வேண்டி இருக்கின்றது.

முதலில் தமிழ் சினிமாவின் ஜதர் அவி கால நடைமுறைகளை கேள்விக்குட்படுத்தாத வரையில் ஜான் ஆபிரகாம் பேசும் சினிமாவோ, ரூத்ரய்யா, அருண்மொழி, ஹரிஹரன் பேசும் சினிமாவோ தமிழ் வெகுஜன வியாபார சினிமாவில் உருவெடுப்பதற்கு வாய்ப்பு சற்றேனும் இல்லை. நடைமுறைகளை, அது கொண்டிருக்கும் கதை பிரதி தேர்வு ஒழுக்க வழுக்களை தயாரிப்பு என்கிற கலை மோசிடிக்காரனின் மனசிதைவை அது விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்த வேண்டும். படைப்பு என்கிற பெயரில் நிலவும் அதிகார மையங்களின் போலி ஒழுங்கை கட்டுடைக்க வேண்டும்.

மேலும் தமிழ் வியாபார சினிமாவில் அலுவலக நிகழ்வுகளும். படைப்பிடிப்பு தள அடக்குமுறைகளும். பெண் வெறும் போக பொருளாகவும் உதிரிகளாகவும் கச்சாப பொருட்களின் மனோபாவத்துடன் அனுகும் நடைமுறைகளையும் சக தொழில் நுட்ப கலைஞர்கள் நடத்தப்படும் விதமும் துணை நடிகைகளை அடிமைகளாக பாவியல் சுரண்டலுக்கு பயன்படுத்தப்படுவர்களாக. ஆணாதிக்க நடைமுறைகளை நாம் கேள்வி எழுப்ப வேண்டியவர்களாகவும்.... இயக்குனர் - உதவியாளர்கள் - அவர்களின் கீழ்

தொழில் பயில்முறை இயக்குனர்கள் மேல் செலுத்தும் அதிகார காற்புணர்வு மனப்பாங்கையும், வழிபாட்டு மனப்பாங்கையும், கதை விவாதத்தின் போது நியாயமான விமர்சனங்களை கூட சொல்ல விடாமல் தடுக்கும் அதனுடைய சம்பிரதாயங்கள், வழிபாட்டு மன அமைப்பைன் கட்டமைக்கப்பட்ட இயக்குனர் - குரு ஸ்தானத்திலும், உதவியாளர்கள் சிஷ்யர்களாக கட்டமைக்கப்பட்ட கருத்தாக்கங்களை, நவீன அடிமைத்தனங்களை நாம் கேள்விக்குட்படுத்த வேண்டும். "மனிதன்" என்கிற அப்படையில் அவனுடைய உணர்வுகளுக்கு உரிய மதிப்பு அளிக்கப்பட்ட வேண்டும் - ஆண்டான் அடிமை என்கிற மனபாவத்தை இல்லாமலாப்ப வேண்டும். இயக்குனர் குருவாகவும் உதவியாளர்கள் அவருடைய சிஷ்யர்களாகவும் நிலவும் இவ்வளமைப்பு, குருகுலம் சார்ந்த வடிவமாக கருத்து நிலவினாலும் "குருகுலம்" என்பது அடிமை நிலையை மத தீயாக நியாயப்படுத்தவே பயன்படுத்தப்படுவதையும் நாம் அறிய வேண்டும் ஆதிக்க வர்க்கங்களின் வஞ்சகதனத்தைம் புதுத்திசாவி என்கிற பெயரில் மோசிட்த்தனத்தையும் நடைமுறை வடிவத்தில் மிக சரியான தந்திரங்களோடு நுழைய விட்டு அதனுடைய ஆதிக்க கருத்துக்களை சினிமா வடிவங்களாக தயாரித்து - பொது ஜன மனபாங்கை மின்சார பொம்மைகளாக ஆக்கிளிடும் அபாயமும் ஒரு பக்கம் நிகழ்ந்தாலும் ஆதிக்க வர்க்கத்தின் கருத்தியல் வன்முறைகளையும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் அடிமைத்தனத்தை நிறுவனமுயமாக்கவும், அதற்கு ஓர் இயல்பான தோற்றுத்தைக் கொடுக்கவும் சேவை செய்யும் சினிமா மற்றும் அதை சார்ந்து இயங்கும் பத்திரிகை, தொலைக்காட்சி போன்ற ஊடகங்களின் மேலும் கேள்வி ஏழுப்ப வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருக்கின்றது ஒரு இளம் இயக்குனர் திரைப்பட நுழைவுற்காகவும், முதல் பட வர்யப்புக்காகவும் ஒரு இயக்குனரிடம் அடிமை போல இருக்க வேண்டி இருக்கின்றது. அடிமை நிலையில் அவர்களுடைய திறனுக்கு ஏற்ப "சினிமா"வை புரிந்துகொள்கிறார்கள். அதற்கேற்ப தமிழ் சினிமா வெளித்திரையில் கடை விரிக்கின்றது. இரு வழியில் தமிழ் திரைப்பட உலகம் இவர்களை "சினிமா" செய்ய தமிழ் சினிமா உலகம் தயார்ப்படுத்துகின்றது.

ஒரு வழி அரசு திரைப்பட கல்லூரியிலிருந்து வருபவர்களின் சினிமா, மறு வழி ஒரு பிரபலமான இயக்குனரிடம் அடிமையாக இருந்து தொழில்' கற்று என்பது இதுதான். திரைப்பட கல்லூரியிலிருந்து வரும் உயிரும் பிரபல இயக்குனரிடமிருந்து வரும் உயிரும் வெகுஜன தளத்துக்கான நுகர்வு சினிமாவை மட்டுமே தயாரிக்க உரு கொடுக்கிறது. திரைப்பட கல்லூரியிலும் அடிமை நிலையிலும் ஒரு சினிமாகாரனை சித்தாந்தங்களுக்கு ஏற்றபடி சினிமா தயாரிப்பதை நாம் உணரவேண்டும். பிறதொரு சந்தர்ப்பத்தில் அச் சித்தாந்தத்தின் பிரதிநிதியாகிவிடும் அவல குழலையும் நினைவு கொள்ள வேண்டும். இதற்கு விதிவிலக்காக சில இயக்குனர்கள் மனிரத்னம் மகேந்திரன் இச் சினிமா உலகின் வேறொரு வழியின் மூலமாகக் வந்து நல்லசினிமாக்களை கொடுக்க முயன்றிருப்பதை காணலாம். 70 வதுகளில் தமிழ் சினிமாவில் வீசிய புதிய அலைபோக்குகள் மாற்று போக்குகளில் வந்த சினிமாக்கள் என்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

ஆகவே அந்த குரு சிஷ்யை அடிமை நிறுவனமும் அரசு திரைப்பட கல்லூரி தயாரிப்பும் ஏதோ ஒரு வகையில் இயக்குனருக்குள் இருக்கும் கலையை திட்டமிட்டே அழிக்கிறது. அந்த சினிமாவினுள் நிலவும் நடைமுறையில் சிக்கி தவித்து பசி பட்டினி அடி

உதை என்று எல்லாவிதமான கஷ்டங்களையும் அனுபவித்து வெளியே வரும்போது. ஒரு இளம் இயக்குனினி "கலை ஆன்மாவை" எங்கோ தொலைத்து விடுவதை உணராது போய் விடுகிறான். முதலாளிகளின் தொழில் கூடமாக இந்த அடிமையாக இயக்குனர் நுகர்வு பொருள் தயாரிக்கும் உருவாக மாற்றப்படுவது வன்முறையானது. பாசிசமானது. நிறுவனங்மாய்மாகக்கப்பட்ட இதன் நடைமுறை விதிகளைமீறும் போதல்லாம் இயக்குனினின் நிலை வீதிக்கு வருகின்றது - தன்னை மேலும் மேலும் அந்த இறுகி போன நிறுவனத்தினுள் அடிமையாக்கி கொள்ள துணிந்து விடுகிறான் அவன். தன்னுடைய "கலை ஆன்மா" குற்ற உணர்வில் துடிக்கும் போது சித்தாந்தங்களை உடைக்க முனையும் உயிரின் செயல்பாடு. கேள்வியாக்கப்பட்டு தனிமைப்படுத்தப்படுகின்றது.

மாற்றுக் குரல்கள் இங்கு எழுப்பப்படும் போதல்லாம் ஆன்டானின் திண்டாமை அடிமையை போல் தள்ளி வைக்கும். தண்டிக்கும். புத்தமதி என்கிற பெயரில் பொருளாதார காரணிகளை, காட்டி மிரட்டும். பொருளாதார காரணிகளை, காட்டி மிரட்டும். மெதுமெதுவாக தன் அமைப்பு விசுவாசியாக. அமைப்பின் கூவிகாக இணைக்கும். இந்திகழுவுகள் இந்த கணம் வரை நம் தமிழ் சூழலில் நித் தம் நித் தம் நிகழ் ந் து கொண் டிருக் கின் றது.

மாற்றுக் குரல் - எதிர்குரல். சிறுகதையாடல் சினிமா. போராவியின் குரல் என்றென்றும் வரலாற்றில் அமுக்கப்பட்டே. அடக்கப்பட்டே வந்திருப்பதை வரலாறுகள் சொல்லும். அதில் ஒரு பகுதியாக இச்சினிமாவை பாசிச் முதலாளித்துவ அமைப்பாக இனம் காண முடியும்.

பல்வேறு விதமான கஷ்டங்கள். அவமானங்கள். நழுவும் வாய்ப்புகள் என்கிற நிலைகளை தாண்டிதான் ஒரு வெகுசன திரைப்பட இயக்குனர் வர வேண்டிய நிர்பந்த்தை கட்டாயத்தை வியபார சினிமா தீர்மானிக்கின்றது. அதற்கு பின் மறைந்திருக்கும் அரசியல் என்ன? அடிமைதனத்தையும். கரண்டலையும் நடைமுறைகளாக கொண் டிருக்கும் இவ்வியாபார நடைமுறைக்கும். வெகுஜன சினிமா உற்பத்திற்கும் என்ன உறவு இருக்கின்றது.

பெரிய முதலீடுகளையும். இயக்குனர் ஆகும் ஆசையையும். வாய்ப்புகளையும். சந்தர்ப்பாங்களையும் புகழ் போதையையும் காட்டி தன் மாய வலைக்குள் இழுக்கும் வெகுசன தளம். பின் இளம் இயக்குனரை தன் சித்தாந்தங்களை தயாரிக்கும் கருவியாக தயாரித்துவிட பல படி நிலைகளை அதன் ஆரம்ப கட்டங்களிலேயே ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கின்றது. பணமும், புகழ் போதையும் கலைஞரின் உன்னதமான ஆன்மாவை. கவிதைகளை. மெல் விய இசையை அடியோடு அழித் து விடுகின் றது.

பெரிய டைரக்டர் ஆகலாம் பணமும். செல்வமும். சமூக அந்தஸ்தும் இயல்பாக கிடைக்கும் என்கிற கருத்தியல்களுக்கு இளம் இயக்குனர் அதிகார வர்க்கத்தின் தந்திரங்களுக்கு தன் கலையை சினிமாவை பலி கொடுத்து விடுகிறான். தன்னால் இயன்ற அளவு தனது திறனைப் புரிந்து கொள்வது அல்லது முப்பது வெள்ளிக் காக்களுக்கு தனது ஆன்மாவை விற்றுவிடுவது இவற்றுக் கிடையில் எதைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளவும் அவனுக்கு சுதந்திரம் தரப்பட்டிருக்கிறது. என்கிறார். அந்தராய் தர்க்கோல்ஸ்கி

"அந்தராய் தார்க்கோவல்ஸ்கி" என்கிற மகா கலைஞர் கூறிய இவ்வார்த்தைகளுக்கு ஒவ்வொரு திரைப்பட இயக்குனரும் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். தான் என்னியதை, நினைத்ததை, நம்பயதை வாழ்ந்ததை, வாழ வந்ததை அந்த இளம் இயக்குனரால் இறுதிகாலம் வரை சொல்ல முடியாமலேயே போவதன் காரணம், வியாபார சினிமாவின் ஆதிக்க கருத்துகளுக்கு அடிமையாகி, தன் ஆளுமாவை வெள்ளி காச்களுக்கு விற்றதூன் காரணம், பின் வியாபார குழலின் நெரிசலில் சக்கி முச்சி திண்ணி, அவனும் அவன் சினிமாவும் மறைந்து போகின்றது. என்றென்றும் இனி மீட்சி பெற்றுமுடியாதபடி.

என்னராய்தல்

புள்ளியோடு

- பிரியா

புள்ளிகள்

அழிவதில்லை

அவை

எங்கெங்கோ

குறியீடுகளாக

தங்கிலிடுகின்றன

நிறங்கள் மாறிய புள்ளிகள்

நிர்ணயம் செய்யப்பட்டவை

தொடக்கப்புள்ளி

இல்லாமல் தொடங்களாம்

ஆனால்

முடிவுப்புள்ளியோடு

தான் எதுவும்

முடிவுபெறும்

எதிர்

வீட்டுப்புள்ளி

ஒரு காலத்தில்

என்

இறந்தகால

இலட்சியங்கள்

அயல்வீட்டு

புள்ளியெல்லாம்

அவ்வப்போது

பரிச்சயங்கள்

அரைப்புள்ளி

காற் புள்ளி

எத்தனைப்

புள்ளி

கடந்துவிட்டேன்

என் புள்ளியை

ாணவில்லை

நான்

முற்றறுப்புள்ளி

ஆவதற்கு.

சாஸ்த்ரியர் மொஹம்

- ரா.நித்தியானந்தன்

அன்புள்ள சித்ரா,

நீ. எழுதிய அன்பு கடிதம் கிடைத்தது. எத்தனை முறை உன் கடிதத்தை நான் வாசித்திருப்பேனோ தெரியாது? உன் எழுத்துக்கள் என் மனதில் அப்படி பதிநூல் போய் விட்டன. இந்த பதினைந்து வருடங்களில் உன்னிடம் பல மாற்றங்கள் தெரிகின்றன. உன் எழுத்துக்களில் அப்படி ஒரு அழுத்தம், கவிதையைப் போல் ஒரு கணத்துக்குள் உன் ஆதங்கங்களை எப்படி? கொட்டித் தீர்த்துவிட்டாய். ஒரு காலத்தில் வாழ்க்கைப் பற்றிய தென்றலுக்குள் இருந்து கனவு கண்டாய், இப்போது புயலாய் இருக்கின்றாய். என்ன நான் சொல்வது சரி தானா?

பென் என்பவளின் மென்மை, திருமணத்துக்கு முன் மட்டும் தான், பின் அவனும் ஒரு சராசரி ஆன் போல விடுகின்றான். உன் கடிதம் அதற்கொரு முத்தாய்ப்பு. சென்னையில் கூடும் காற்றும், பரப்பிப்பான மனிதர்களும், சுதந்திரமும் உன்னை இப்படி ஆக்கிவிட்டதா? ஆனால், இன்னும் நான் நானாகவே இருக்கின்றேன். ஞாபகமிருக்கிறதா? ஒரு காலத்தில் காற்றுப் போல் நாம் இருந்தோம். சிட்டுப் போல நீ இருந்தாய். உன் திலையில் நான் பறந்தேன் "கால வச்சிக்கிட்டு சம்மா இருக்கவே மாட்டிங்களா" என்று எத்தனை முறை கேட்டிருப்பாய்?

இறப்பர் மரங்களின் கீழும் அந்த குரங்கு பாறையின் மேலும் அமர்ந்து நாம் எத்தனைக் எத்தனைக் கதை பேசியிருப்போம். அப்போது அந்த இறப்பர் பால் மனமே ஒரு சுகந்தமாக இருந்தது. இறப்பர் கொட்டையில் காற்றாடி செய்து விடுவோம். இறப்பர் கொட்டை உள்ளேயுள்ள சோற்றை எடுத்துவிட்டு ஈங்கு சூச்சியில் நூலை சுற்றி பாக்கு பட்டை துண்டை சீவி பொருதி ஓட்டினால், அது கரகவென்று சுற்றும் ஒட்டுப்பாலை எடுத்து பந்து செய்து விளையாடுவோம் ஞாபகமிருக்கிறதா?

பாக்கு பட்டையில் உன்னை உட்கார வைத்து இழுப்பேன் எனது கால்சட்டை பின் பக்கம் கிழியும் வரை கோபி இழுப்பான். வீட்டில் உதை விழும். ஒரு நாள் கோபியின் தலையில் நீ கத்தியால் கொத்திவிட்டாய். அவனின் அப்பா கோபத்தோடு உன்னை தேடிக் கொண்டு வந்த போது சாராய்ம் வாங்குவதற்கு பத்து ரூபாய் கொடுத்து நானும், முத்துவும் உன்னைக் காப்பாற்றினோமே நினைவிருக்கிறதா? வாழ்க்கையில் இப்போது எல்லாம் நினைவுகளாகவே கடந்து போய் கொண்டிருக்கின்றன இல்லையா?

நினைவைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு நினைப்பதைத் தவிர வேறென்ன சித்ரா இருக்க முடியும்? உறவு பற்றி என்னவென்று தெரியாத நம் உறுவு, அன்பு பற்றி என்னவென்று தெரியாத நம் அன்பு, பரிவான பார்வை, சோகம், பரிமாறிக்கொள்ளும் சந்தோஷங்கள், பொய்யான கோபம், மென்ன பாலைஷகள் இவையெல்லாம் எம் இளமைக்கால இரகசியங்கள். அந்த உணர்வுகளை நினைக்கும் போது வாழ்க்கையில் இப்போது ஒரு வெறுமை தெரிகிறது.

நீ என்ன நினைக்கிறாய்?

ஓன்பதாம் வகுப்பு படிக்கும் போது நாம் டவுன் ஸ்கலுக்குப் போக

சூரம்பித்தோம். நீ. நான். கனகா. முத்து. சின்னத்தம்பி எல்லோரும் கதைத்துக் கொண்டு எல்கலூக்குப் போவோம். வழியில் புளிய மரத்தில் புளியங்காய் அடித்து சாப்பிடுவோம். நீ எல்லோருக்கும் உப்பு கொண்டு வருவாய். மறக்க முடியுமா அந்த வாழ்க்கையை? வகுப்பில் நீ மட்டும் நன்றாகப் படிப்பாய். வீட்டு வேலைகளை ஒழுங்காக செய்து கொண்டு வருவாய். நான் அதில் எல்லாம் கொஞ்சம் அசட்டையாகத்தான் இருப்பேன். நான் நன்றாக படிக்க வேண்டுமென்று நீ மனதார நினைப்பாய். நான் எழுதாமல்விட்ட "நோட்டை" எழுதுவாய் அதுவே உனக்கு ஒரு "ஹோம்வேக"

பத்தாம் வகுப்பு படிக்கும் போது எனக்குள் ஏதோ ஒன்றையும். உனக்குள் ஏதோ ஒன்றையும் கூமந்த காலம். அர்த்தமே தெரியாத பார்வைகள். நீ நான்த்தை கூமந்த நேரங்கள்... நம்மிடையே அந்த உறவு காலாக மலர்ந்த போது நீ. என்னிடம் இருந்து சற்று விலகியே இருந்தாய். பிரிவு துயர் என்ன என்பதை உணர்த்தினாய். காதலின் அர்த்தத்தைப் புரியச் செய்தாய். வானமும். காற்றும். அந்தக் கற்பாறையும் கூட அழகாய் இருப்பதை உணர்த்தினாய். உன் முகத்தில் இழையோடும் மெல்லிய நாணம். அடிக்கடி பார்க்கும் பார்வை. எனக்கு புதிய கதைகள் பலவற்றை சொல்லித்தந்தன. கனவுகளுக்கு பாய் விரித்தன அன்று தீபாவளி நீ. எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தாய். தாவணியும். கூந்தலில் ஒற்றை ரோஜாவும்... மிகஅழகாக இருந்தாய்.

அதே கற்பாறையில் நான் உற்காந்திருந்தேன். நீ. வந்ததே எனக்கு தெரியாது. என் தம்பி தான் ஓடி வந்து "சதிரா அக்கா வந்ருக்றாங்க" என்றான். அப்போது ஓடி வந்து உன்னை பார்க்கவும் முடியாமல். உட்கார்ந்து இருக்கவும் முடியாமல் என் மனம் தவியாய் தவித்தது. என் மனத்தவிப்பு நிற்பதற்குள் இறப்பர் இலை சருகுகளுக்குள் உன் பாதத்தை அழுத்தமாய் பதித்து. என் தியத்திலேயே நடந்தாய். என் உடல் முழுக்க இனிப்பும். பதைபதைப்பும். நீ கொஞ்சம் பருத்தும் சிவந்தும் இருப்பது போலப்பட்டது. "ஒங்கள் எங்கள்னு தேடுறது இங்க என்ன செஞ்சிக்கீட்டுருக்கிறங்க இங்க?" கற்பாறையில் சரிந்து அமர்ந்து கொண்டாய். கையில் இருந்த சின்ன தடியால் தரையயை டக்.. டக்கென்று தரையை தட்டிக் கொண்டு. இப்போது முதன் முதல் நம் முன் மௌனம்

ஊமையாய்க் கிடந்தது. நான் "ஏ.எல்" உள்ள எல்கலூக்கு சென்று விட்டேன். நீ "ஓ.எல்" லுடன் எல்கலூக்குப் போவதையே நிறுத்தி விட்டாய். இனி உன்னை அடிக்கடி பார்க்க முடியாதே. மனசு எங்கோ ஆழமாய் வலித்தது. இ வெறுமையானது. பின்னர் நம் கனவும். நினைவும் நமக்கு பரிபாலைகளாயின. பயமும் அச்சும் நமக்கு சுற்றும் கழலுமாயின. அந்த குரங்குப் பாறையில் இரண்டு குருவிகள் போல. நீயும். நானும் வாரம் ஒரு நாள் சந்திப்போம். கோபி காவல் இருப்பான். சொர்க்கத்துக்கு பக்கதில் நான் அமர்ந்திருந்தேன்.

என் உயிருக்கு புதிய வாழ்க்கை ஒன்றை நீ தந்திருந்தாய். பிரிக்கவே முடியாத உன் அன்பில் நான் வசப்பட்டுப் போனேன். உயிர் போனாலும் என்னை இனி உன்னிலிருந்து என்னைப் பிரிக்க முடியாதென்று சொல்லிக்கொண்டேன். அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையில் ஆட்டப்பட்டுப் போனேன். என் நினைவிலும். செயலிலும் உன் நினைவை கூமந்து தீரிந்தேன். உன்னை சந்தித்தப் பொதெல்லாம் என்னில் நீ மிஞ்சி இருப்பது தெரிந்தது. பரிவு. பயம். கலக்கம் உன் மௌன நூலாம் noolahan.org | avanaham.org

பாலைகளாயின. எனது "ஏன்" சிசால்ட் கூட இன்னும் வரவில்லை. உங்கள் வீட்டிலிருந்து அந்த அதிர்ச்சியான செய்தி வந்தது. சிரிமா-சாஸ்த்திரி ஒப்பந்தம் நம் காதலை அவ்வளவு சீக்கிரம் பிரித்து விடுமென்று நான் அப்பேது கணிலும் கூட நினைத்திருக்க வில்லை அழுகையும். கண்ணீரும், ஏக்கமும் பெருமூச்சமாய் நீ என்னிடம் விடை பெற்றாய். தலைமன்னாரில் மன்றப் முகாமில் உன் கப்பல் என் கண்களிலிருந்து மறைந்த பின்னும் மிக நீண்ட நேரம் வரை அந்த கடல்லைகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து விட்டு எங்கள் தோட்டத்துக்கு திருப்பி வந்த போது நான் முழுமையாக வெறுமையானேன். நரகத்தை நீ அனுபவித்திருக்கிறாயா? அதை நான் அனுபவித்தேன். அந்த குரங்கு பாறையும், இறுப்பர் கொட்டைகளும் உன்னை நினைவுகளைக் கணவுகளாகின. கோபி மட்டுமே என் ஆறுதலுக்கு தோழனானான். உன் கண்ணீரை நினைத்தப் போதெல்லாம் என் கண்கள் தான் குளமாகின. மனதில் குருதி வழிந்தது. உன்னிடமிருந்து என்னிடம் மிஞ்சியிருந்தது. நீ வாங்கிய சத்தியங்கள் மட்டும் தான். ஆனால் மயானங்களில் கூட சில சமயங்களில் பூக்கள் பூக்காமல் விடலாம். ஆனால் என் மனமுக்க மயான வெரக்கியங்கள் பூத்துக்கிடந்தன.

அன்புள்ள அகிலனுக்கு.

உங்கள் கடிதம் கிடைத்தது. பதினெந்து வருடங்களுக்கு பின் என் மனப்பாரமெல்லாம் இறக்கிவிட்டாற் போல் இருந்தது. உங்கள் கடிதத்தை வாசித்து விட்டு எங்கள் விட்டு கோடிக்கரையில் அமர்ந்து ஒரு மூச்ச அழுதேன். அழுகையைத் தவிர என் போன்ற அபவைப் பெண்ணுக்கு என்ன தான் விடையிருக்க முடியும்? இரண்டு பிள்ளைகளின் தாய் இப்படி எல்லாம் எழுதக்கூடாது. அழக்கூடாது என்று யாரும் எனக்கு தடை சொல்லவாம். ஆனால் காதலை இழந்து, கணவனை இழந்து, வாழ்க்கை ஓரத்தில் நொடிந்து போன பெண்னான் எனக்கு ஒரு கடிதமூலமாவது ஆறுதல் தேடக்கூடாது என்று தடை விதிக்க எவருக்கும் உரிமை இல்லை. அகிலன், நீங்கள் வருவீர்கள் என்று நானும் எட்டு வருடங்கள் காத்திருந்தேன். ஆனால் மூன்று கடிதங்களுடன் உங்கள் கடிதங்கள் முற்றுப்புள்ளியை பெற்றுக்கொண்டன.

நீங்களும் ஒரு சராசரி ஆண் தானே என்று சந்தேகப்பட்டேன். என்னை மன்னித்துக் கொள்வீர்களா அகிலன்? என் அப்பா தான் நீங்கள் அனுப்பிய முப்பது கடிதங்களையும் கிழித்து ஏறிந்து விட்டாரென்று பிறகு தான் தெரிந்தது கொண்டேன். திருமணம் செய்து கொள்ள மாட்டேன் என்று அப்பாவிடம் அடம்பிடித்தேன். களைத்துப் போனேன். என் நேரம் என் அம்மாவை 'டிபி.' ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்க வேண்டியதாயிற்று. மருந்து ஒத்துக்கொள்ளாமல் ஒருநாள் இரவு என்னை விட்டு விட்டுப் புது அவள் போய்விவ்டாள். நான் தனிப் பறவையானேன். அப்பாவின் கேட்பத்துக்கும், சோகத்துக்கும், ஆளானேன். நீங்கள் வர மாட்டார்களா? என்று ஏங்கினேன். உங்களைப்பற்றி கணவுக்கண்டேன். உங்களுக்கு நான்கு கடிதங்கள் எழுதிப்போட்டேன். உங்கள் கடிதங்களின் எதிர்பாரில் வாழ்ந்தேன். உங்களிடமிருந்து ஒரு பதிலுமில்லை. தற்கொலை செய்து கொள்வோமா? என்று கூட அசட்டுத்தனமாக யோசித்தேன். அப்பாவின் முகத்தை பார்த்தால் அப்படி நினைத்ததே தப்பி என்று பின்னர் நினைப்பேன். எனக்கு வரன்தேடி அப்பா சோந்து போய்விட்டார். வருகிற வரன்கள், சீதனம் அது. இது என்று என்று சாக்குப்போக்குச் சொல்லி எழும்பி போகும் போது என் மனக்கு சர்று ஆறுதலாக இருக்கும். ஆனால் அப்பா அன்று அனலாக இருப்பார். ஒரு நாள் வீட்டு வாசலில் அப்பா மயங்கி விழுந்துவிட்டார். நானும் அடுத்த வீட்டு அப்புவும் பதறியடித்துக் கொண்டு "சென்றால் ஹொல்பிட்டவில்" சேர்த்தோம். அப்பாவுக்கு "ஹாட்டிட்டேக்" என்று சொன்னார்கள்

அன்று என் பிடிவாதம். ஆசைகள் விருப்பங்கள். எங்கள் கனவுகள் எல்லாவற்றையும் குழி தோண்டிப் புதைத்தேன். அப்பா ஒருவாறு தேறி வீட்டுக்கு வந்தார். அடுத்து வீட்டு அப்பு ஒரு வரணோடு வந்தார். அவர் ஓல்லியாக இருந்தார். டெக்ஸ் ஆப்பிளில் ‘பியன்’ உத்தியோகம். அவருக்கு தலையை நீட்டுவதை தவிர எனக்கு வேறு வழியே தெரியவில்லை. தாலி கட்டினார். உங்களை முற்றாக மறக்க வேண்டுமென்றுநினைத்தேன மறந்தும்விட்டேன்.

அப்பா நிம்மதியாக இருப்பது தெரிந்தது. இந்த மனுஷனாவது என்னால் சந்தோஷமாக இருந்துவிட்டு போகட்டும் என்று ஆறுதலடைந்தேன். எனது புருஷனும் சராசரி நல்ல ஒரு மனுஷன் தான். திருமணமாகி ஒரு மாதத்தில் அது தெரிந்து. என்னை சந்தோஷமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமே என்று ஆசைப்பட்டார். எனவே நான் தாமதமானாலும் ஒரு நல்ல வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தேன் என்று என்னினேன். எனது முத்தப் பிள்ளை மாலன் பிறந்து மூப்பது கும்பிட்டோம். எனது இரண்டாவது சோகம் ஆரம்பித்தது அப்படியானால் எனது முதலாவது சோகம் அது. எது தெரியுமா அகிலை? உங்களை பிரிந்து தலை மன்னாலில் கப்பலேரினேனே அது. அன்று நான் கொல்லப்பட்டேன். ஜிடமாய் போன எனது உடலை சாஸ்திரியின் கப்பல் சுமந்துகொண்டு தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தது. அன்று நினைத்திருந்தால் நான் கப்பலில் இருந்து குத்து கடவில் மூழ்கி இறந்திருக்க முடியும் அகிலை. நான் அப்படி செய்யவில்லை என் தெரியுமா? என்னைத் தவிர நீங்கள் யாரையும் மனக்க மாட்டேன் என்று எனக்கு வாக்கு கொடுத்தீர்கள். இந்தியா வருவதாக சத்தியம் செய்தீர்கள். அப்பா செத்து எட்டு கும்பிட போகிறோம். அன்றைக்கு தான் உங்கள் கடிதம் கிடைத்தது. என் கணவர் தான் அந்த கடிதத்தைக் கூட கொண்டு வந்து கொடுத்தார் அடுத்த வீட்டு தாழ ஆத்தா தான் யாருகிட்டம்மா கடுதாசி? என்று நச்சிரித்துக் கொண்டிருந்தா. என் கணவர் பின்னர்விசாரித்தப்போது இலங்கையிலிருந்து வந்த கடிதங்களையெல்லாம் அப்பா தான் தபால்காரரிடம் வாங்கியிருக்கிறார். அப்போதுகூட எனக்கு அப்பா மீது போபம் வரவில்லை. அவரை நினைக்க பரிதாபமாக இருந்தது. அன்பான கணவன். நிம்மதியான வாழ்க்கை. பின்னைகள் அதனால் உங்களுக்காக பரிதாபப்பட்டேன். உங்கள் நல்வாழ்க்கைக்காக பிரார்த்தித்தேன். நீங்கள் என்னையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இன்னும் திருமணம் முடிக்காமல் இருக்கிறீர்கள் என்ற செய்தி எல்லாம் என் நெஞ்சில் பால் வார்க்கவில்லை. தர்ம சங்கமானேன். நீங்கள் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்துவிட கூடாதே என்று கடவுளைக் கும்பிட்டேன். நீங்கள் என்னை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இங்கு வரவேண்டாமென்று. ஒரே வரியில் கடிதம் எழுதிப்போட்டேன்.

அதுதான் எனது கடைசி கடிதம் என்று நினைத்தேன். உங்கள் நினைவை வேண்டுமென்று தொலைத்தேன்.

ஒரு புறம் உங்களை நிராகரிக்க வேண்டி வந்துவிட்டதே என்ற துயரம். மறுபுறம் உங்கள் வாழ்வின் ஒரு பகுதி கடந்து விட்டது என்ற வருத்தம் ஏன் அகிலன் அதற்கு பிறகும் என்னை வாழ்த்தி கடிதம் எழுதி ஏன் என்னை அழைவத்தீர்கள்? அபலைப் பெண்ணின் துயரம் எந்தப் பெண்ணுக்கும் வரக்கூடாது ஏன் எனது நாட்கள் கடந்தன.

எனது நாட்கள் கடந்தன. எனது மகனுக்கு இரண்டு வயது இந்திய பிரதமர் இந்திராகாந்தி கொல்லப்பட்ட அடுத்த நாள். எனது வாழ்வின் நாலாவது சோகம் நிகழ்ந்தது. எனது இரண்டாவது மகன் தன் தந்தையின் முகத்தைப் பார்க்கும் முன்னரே ஒருநாள் எனது கணவர் வொறி விபத்தில் கொல்லப்பட்டார். அகிலன், மனிதனுக்கு துப்பங்களும் துயரங்களம் வருவது இயற்கை தான். அவை ஒரு பொழுது வந்து, மறு பொழுது மறைந்து போவதுண்டு. பூகம்பத்தால், வெள்ளத்தால் ஓரே சமயத்தில் பிள்ளைக்குடிகளும் தாய் தந்தைகளும் மாண்டு போவதுண்டு. தந்தைகளும் மாண்டு போவதுண்டு. ஆனால், என்னைப்போல அபலைப் பெண்ணின் துயரம் எந்தப் பெண்ணுக்கும் வரக்கூடாது ஏன் அகிலன் எனது சந்தோஷங்களுக்கு மட்டும் அற்ப ஆயுச?

இவங்கையில் மகிழ்வுடன் திரிந்த காலம் என்று ஒன்று வயலும், ஒடையும், இறப்பர் மரங்களும், காமன் கூத்தும், நீங்களும் கோபியும், இன்று சென்னையில் துயரம் மிகுந்த வாழ்க்கையில் நானும் ஒரு இந்தியப்பெண்ணாகிப் போனேன். அகிலன், அந்த முப்பத்துமூன்று கடிதங்களில் ஒரு கடிதமாது என் கரங்களில் கிடைத்திருக்க கூடாதா? என்று நான் இன்று ஏங்குகிறேன். என் அப்பா மீது எனக்கு அப்படி கோபம். எனக்கு கோபப்பட இரண்டே பேர்தான் இருக்கிறார்கள் அகிலன். அவர்கள் யார் தெரியுமா? ஒன்று நான் வெறுக்கும் இந்தியப் பிரதமராக இருந்த "லால் பகதூர் சால்த்திரி" இன்னொருவர் என்னும் அப்பா....

அகிலன் அன்று பளிச்சென்று சுத்தமாக இருந்தான். முகமுக்க மகிழ்ச்சி தெரிந்தது. அன்று அவனது நாற்பதாவது பிறந்த நாள். ஜன்னல் கதவுகளை நன்றாக தீற்று விட்டான். காற்று சில்லென்று ஜன்னவில் புகுந்து அவன் உடம்பில் நீவி கரைந்தது. அம்மா மட்டுமே இருக்கும் அந்த வீட்டில் வாணொலியில் பாவாடை தாவணியில் பார்த்த உருவமா... நினைவில் நின்றது போய்க்கொண்டிருந்தது. நிலைக் கண்ணாடியில் நின்று தலை முடியை படிய வாரிவிட்டான். "என்னப்பா, தீவிரானு தமிழ்நாட்டுக்கு போயிட்டு வாரேன்னு பொறப்புற" இது அவனின் அம்மாவின் ஆச்சரியமான கேள்வி. " என்னம்மா ஒனக்கு ஒரு மருமகள் வேண்மா?" அந்த கண்ணாடி பிம்பத்தில் ஓரிரண்டு நரைத்த மீசைக்கிடையில் அவனின் புன்னைகை இன்னும் அழகாக்தான் இருந்தது. குறிப்பு: அகிலனும் அகிலன்சித்ராவும் இரண்டு பின்னைகளும் மாரகம-வில் இன்றும் (வயது போய்விட்ட) நல்ல காதலர்க வாழுந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கட்டுரை

பாரதியின் கவிதைகளின் நேரம் ஓர் அனுபவக் குறிப்பு

எஸ்.எல். ராஜேந்திரா

அன்றைய வாழ்க்கைக்குழலும் சம்பவங்களும் பாரதியார் கவிதைகள் பல படைக்கக் காரணமாய் இருந்தன. குழலின் தாக்கம் அவரை துருத்திக் கொண்டே இருந்தது. அவரின் அன்பும், பக்தியும், கோபமும், பரிகாசமும் விரகதாபங்களும் அவரைச் சூழ்ந்த போது அவற்றின் உணர்வுகளை அவர் கவிதைகளாக தந்தார்.

இரு சந்தர்ப்பத்தில் அப்படித்தான் ஒரு கார்த்திகை. புதுச்சேரியின் அந்த இரவில் பாரதியார் அரவிந்தர் அவர்களின் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றார்... வெளியே மழை ‘கொட்டோ கொட்டென்று’ க் கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. வழக்கமாக இரவு ஒன்பது மணிக்குப் பின் தான் அரவிந்தரும் பாரதியாரும் உரையாடிக் கொண்டிருப்பார்கள். அரவிந்தரோடு உரையாடுவது பாரதியார்க்கு மிகுந்த ஒரு சுக அனுபவம்.

வழக்கம் போல ‘மழை என்ன மழை’ பாரதி புறப்பட்டார். மனைவி செல்லும்மாள், இந்த மனுஷன் நான் சொன்னால் கேட்கவும் மாட்டார் என்று முனுமுனுத்துக் கொண்டே முன் விராந்தைக்கு வந்து “இன்றைக்கு இப்படி மழைக் கொட்டுகிறது நீங்கள் போகத்தான் வேண்டுமா?” என்றார். பாரதிக்கு கோபம் வந்து விட்டது. “நீ உன் வேலையை பார் இந்த மழைக்கும், இடிக்கும் நானா பயப்படுவேன்?” செல்லும்மாள் விடவில்லை “இல்லை என் மனம் ஏனோ பயப்படுகிறது. இன்றொரு நாள் வீட்டிலிருங்கள்” மழை இன்னும் அதிகமாக ஓ! வென பொழிகிறது. நல்ல காரியம் செய்யப் போனால் அதற்கு எத்தனை தடைகள். பாரதியின் முத்த மகள் தங்கம்மாளின் வார்த்தைக்கு அந்த வீட்டில் எப்போதும் தனி மதிப்புண்டு. “வேண்டாம் அப்பா இன்றைக்கு வெளியில் போக வேண்டாம்....” மகளின் வேண்டுகோள் அவரை கடிவாளம் போட்டது. ஏனையோரும் சேர்ந்து ஒருவாறு வற்புறுத்தி பாரதியை அன்று தடுத்துவிட்டார்கள். பாரதிக்குக் கோபம் வந்து விட்டால் இனி கேட்க வேண்டாம். இந்த மூலையிலிருந்து அந்த மூலைக்கு கோபமாக நடந்து திரிவார். சூ.. கொட்டுவார். அப்படித்தான் அன்றும் வீசுக் வீசுகென்று திரிந்தார் கொஞ்ச நேரம். அன்று தன் வயிற்றுக்கும் துரோகம் பண்ணினார்.

திடிரென் காற்று இன்னும் சீறிக் கொண்டிருந்தது. சட்டென நாட்காலியில் அமர்ந்து விட்டார். காற்றுடன் மழையும் சேர்ந்துக் கொண்டது. மழை வெள்ளம் ரோடு, காடு, கால்வாய் என்று வெறித்துக் கொண்டு ஓடுகிறது. மின்னலில் ஐண்ணலின் ஊடே எட்டிப்பார்த்த போது தான் தெரிகிறது மரங்கள் சட்டெவன முறிந்து விழுகின்றன மரங்கள் சுகின்ற சத்தம் கேட்கிறது. மின்சாரம் சட்டென போய் புதுவையை இருள் விழுங்கிக் கொண்டது. பாரதிக்கே சற்று அச்சம் தான். ஆனால் அவர் ஒரு போதும் தன் அச்சத்தை வெளிக்காட்ட மாட்டார்.

அது அவளின் பிறவிக் குணம் போல இருந்தது. 'கஷ்டப்படும் போது எல்லோரும் ஒன்றாக இருந்து அனுபவிப்பதே நல்லது என்பதற்காகத் தானே நான் போகாமலிருந்தேன்' என்று தனக்குள் கூறிக்கொண்டார். இன்னும் சற்று கூடுதலாக வானம் உருமுகிறது. காற்று சீறுகிறது. உலகம் நடுங்குகிறது. போல இருந்தது. 'கஷ்டப்படும் போது எல்லோரும் ஒன்றாக இருந்து அனுபவிப்பதே நல்லது என்பதற்காகத் தானே நான் போகாமலிருந்தேன் என்று தனக்குள் கூறிக்கொண்டார். இன்னும் சற்று கூடுதலாக வானம் உருமுகிறது. காற்று சீறுகிறது. உலகம் நடுங்குகிறது. நாம் என்ன செய்ய முடியும்? 'பராசக்தியை துதித்து துண்பம் வராமல் காக்கச் சொல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை' என்றார். அதற்குள் எங்கோ மரங்கள், ஏதோ ஒரு வீட்டில் சாய்கிறது. யாரோ அலறுகிற சத்தம் பாரதியின் காதில் விழுகிறது. மழையில் நன்னந்து கொண்டு வெளியே ஓடிப் போய் உதவி செய்ய அவர் துடிக்கிறார். எல்லோரும் அவரை இரும்பாய் பிடித்து அமுத்திக் கொள்கின்றனர். எல்லோருடைய கெஞ்சல் ஒவி கேட்கிறது. அதற்குள் அவர் வீட்டுக்குள் மழை நீர் சீறிக்கொண்டு வீசுகிறது. யானை துதிக்கையால் பீச்சீவது போல அதனை வருணிக்கிறார். காற்று அரக்கனை போல ஓவன்ற சத்தத்துடன் வீட்டின் ஜூன்னல்களையெல்லாம் உடைத்து கண்ணாடி தூான்தூாளாக உடைந்து சிதறுகிறது. பாரதியும் செல்லும்மாவும் தம் பிள்ளைகளை மாடிப்படியில் ஓரத்தில் உட்கார வைத்து விட்டு சாமான்களை மலை போல அடுக்கி அதன் மத்தியில் விளக்கைப் பற்ற வைத்திருக்கிறார். பாரதி செல்லும்மாளைப் மனதில் எண்ணிப் பாடுகிறார்.

பாயது பாயது பாயது தாம் தரிகிட தக்கத் ததிக்கிட தித்தோம் - அண்டம் சாயது சாயது சாயது பேய் கொண்டு தக்ககை யடிக்குது காற்று தக்கக் தாம் தரிகிட தாம் தரிகிட தோம்'

வரல் பிடித்தல்

அனுகூலன்

லயத்து கோடியில்
மங்கிய தெரு
விளக்கடியில்
முக்ககை உருஞ்சி
கழன்டு விழுகும்
காட்சட்டையை
தூக்கி
ஒட்டை சிலேட்டை,
ஒடிந்த கல்லுகுச்சிசை
இருகரம் கூமந்து
ஒழுகும் ஸ்கலின்
ஒற்கறை வாத்தரியாரில்
நூறு பேரில் ஒருவனாய்
நான் ஒன்றும்
பாடக்கவும் இல்லை,
பாஸ் பண்ணவும் இல்லை
நான்

அவருக்கு (குருவுக்கு)
நன்கு வால் பிடித்தேன்
அது
எனக்கு தோள்
கொடுத்தது.
பின்னர்
பதவி தந்தது.
பின் பல்பல்...

நான் ஒன்றும்
பாடக்கவுமில்லை,
பட்டம் வாங்கவும்
இல்லை
ஆனால்,
நான் தான்
அமைச்சில்
ராஜா இன்று
என்றும் ராஜா..

என்ற பாடல் புயலை விஞ்சகிறது. புயல் மெதுவாக ஓய்கிறது. கவலை பார்த்து ‘ ஊழியின் முடிவும் இப்படித்தான் இருக்கும் உலகம் ஜூலப் பிரளயமாகும்’ என்று கூறிய பாரதி காற்றே, ஒளியே, வவிமையே உன்னை வணங்குகிறேன்.

‘ திக்குகள் எட்டுஞ் சிறிதி தக்கத் தீம்
திரிகிட தீம் தரிகிட தித்தோம்
பக்க மலைகளுடைந்து – வெள்ளாம் ’

எல்லோர் மனசிலும் படிகிறது. யாருக்கு என்ன நடந்ததோ என்ற பயம் தூங்கவே இல்லை பாரதி ஒரு ஞானியைப் பேல அப்படியே அமர்ந்திருந்தார். விடியல் பலவெளியில் விடிகிறது. பாரதிக்கு என்ன நடந்ததோ என்று ஒரு கூட்டம் வீட்டு வாசலில், எல்லோரும் வாசலில் கூடி நின்றனர். பாரதியார் குடும்பத்துக்கு ஏதும் நடக்கவில்லை என்ற நிம்மதி எல்லோர் மனசிலும் நிறைந்ததுசரி நாங்கள் நிம்மாக்கு என்ன நடந்ததோ பாரப்போம் என்று புறப்பட்டார் பாரதி. உடனே செல்லம்பாராம் அவருடன் புறப்பட்டார். இல்லை நீ வீட்டில் இருந்து வந்தவர்களை கவனி நான் விரைவாக வந்து விடுகின்றேன் என்று கூறி விட்டு விரு விரு என்று நடக்கிறார். அப்பாவின் பெரிய குடையேத் தூங்கிக் கொண்டு மகள் தங்கம்மாளும் பின்னால் தாவித் தாவில் ஒடுகிறான். “ சரி வா, ” பாரதி வழக்கமாகவே வேகநடைகாரர் அவர் நடைக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல் மகள் பின்னால் ஒடுகிறான். புதுவையே மயானமாகிக் கிடக்கிறது. மரங்கள் சரித்து கிடக்கின்றன. வீடுகள் சிதைந்து போயின. குடிசை வீடுகள் இருந்த இடத்தைக் காணோம். பெரிய மருத் மரங்கள் இடந்தெயியாமல் தூர்ந்து கிடந்தன. ஆங்காங்கே காக்கைகள், குருவிகள் இறந்து கிடக்கின்றன. மூழங்கால் வரை தண்ணீர். இலைகளும் குலைகளும் வீதியெல்லாம் நிரம்பிக் கிடக்கின்றன.

தனது நண்பர் முருகேச பின்னை வீட்டை அடைந்தார். குடும்பத்தார்க்கு எதுவும் நடக்கவில்லை. அவர் வீட்டிற்கு தான் சிறியதான் பாதிப்பு எனினும் மனில் ஒரு நிம்மதி. நண்பர்கள் உறவினர்கள் என்று ஒவ்வொருவர் வீடாக படி ஏறுகிறார் பாரதி. அவர் எப்போதும் இப்படித்தான் மற்றவர்களின் சுக்குக்கங்களில் எப்போதும் தனது மனதை பறிகொடுப்பார். வ. வேசக ஜயர் வீட்டை அடைந்த போது அய்யர் மிகவும் களைப்புற்றிருந்ததைக் கண்டு அவரின் மனம் மிகவும் கவலை அடைந்தது. அய்யர் அவர்கள் இரவு முழுதும் தன் வீட்டுக்குள் நுழைந்த வெள்ளத்தை வாளியில் அன்னி வெளியில் வீசுவதே தனது தொழிலாகி போனது என்று வருத்தப்பட்டார். சுப்புரத்தினத்துக்கு (பாரதிதாசன்) என்ன நடந்ததோ என்ற கவலை உறுத்தியது. அவர் இந்த கவலையுடனே அவரின் வீட்டை அடைந்த போது அவரே எதிரே வந்துவிட்டார். ‘ சுப்புரத்தினம் என்னப்பா நடந்ததுள்ளு மிகவும் கனிவுடன் கேட்டார். அவர் உயிருக்கு ஏதும் நடந்து விடவில்லை என்ற ஆறுதல். எப்படி சுப்பு நன் றாக இருக்கிறோ? களா? என் னைப்பார் க் கதெரியவில் வையா? ”

“ உன்னைப் பற்றிச் சொல் ” என்றார். ஐயோ அது என்ன சொல்ல. நான் தின்னையில் தான் படுத்திருந்தேன். காற்று கனமான போது மெதுவாக எழுந்தேன். அத்தோடு சோவென மழையும் சேர்ந்து கொட்ட ஆரம்பித்து விட்டது. வீட்டுக்குள் போக எத்தனித் தேன். அதற்குள் பத்து பேர் என்னை சேர்த்தாற் போல இழுப்பது போல இருந்தது. ஒரு கனம் தான் காற்றில் அள்ளுண்டு சென்றேன். எங்கோ அள்ளுப்பட்டுப் போகிறேன் என்று

தெயியவில்லை. ஒரு சுருகைப் போல என்னை அன்னி காற்று நாலுமெல்களுக்கு அப்பால் உள்ள குளத்தில் வீசிவிட்டது. இனி உயிர் பிழைக்கமாட்டேன் என்றே என்னினேன்.எங்கிருந்து வந்ததோ ஒரு அசுர பலம். கொடிகளையும் புற்களையும் பற்றிக்கொண்டு ஒருவரு வெளியே வந்துவிட்டேன். சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் போதே பாரதியின் கண்கள் கலங்கின. பாரதிதாசனுக்கு ஆறுதல் சொல்லிவிட்டு வீடு வாசல் இல்லாதவர்கள் எங்கள் வீட்டில் போய் இருங்கள் என்று மற்றவர்களிடம் கூறிவிட்டு தன் மகளைக் கூட்டிக்கொண்டு அரவிந்தர் வீட்டை அடைந்தார்.

அவருக்கு ஏதும் நடக்கவில்லை என்று மனம் ஆறுதல் அடைந்தது. அரவிந்தரை எல்லோரும் பாபுஜி என்று தான் அழைப்பார்கள். புயல் ஓய்ந்த பின் ஒவ்வொரு பொருளாய் எடுத்து அடுக்கி கைத்தபோது அரவிந்தரின் மனைவி மிருநாயினி காலமாகிவிட்ட செய்தி பாரதிக்கு அதிர்ச்சியாக வந்தது உனர்ச்சி பொங்க பாரதி அந்த தூழலை கவிதையாகப் படைக்கிறார். “வீட்டில் போய் இருங்கள்” என்று மற்றவர்களிடம் கூறிவிட்டு தன் மகளைக் கூட்டிக்கொண்டு அரவிந்தர் வீட்டை அடைந்தார் அவருக்கு ஏதும் நடக்கவில்லை என்று மனம் ஆறுதல் அடைந்தது. அரவிந்தரை எல்லோரும் பாபுஜி என்று தான் அழைப்பார்கள். புயல் ஓய்ந்த பின் ஒவ்வொரு பொருளாய் எடுத்து அடுக்கி கைத்தபோது. அரவிந்தரின் மனைவி மிருநாயினி காலமாகிவிட்ட செய்தி பாரதிக்கு அதிர்ச்சியாக வந்தது. உனர்ச்சி பொங்க பாரதி அந்த தூழலை கவிதையாகப் படைக்கிறார்.

உனர்ச்சி பொங்க பாரதி அந்த தூழலை கவிதையாகப் படைக்கிறார்.

“ வயவிடையினிலே செழுநீர் மறுக்கரையினிலே
அயலொருவருமில்லை – தனியே ஆறுதல் கொள்ள வந்தேன்
காற்றிடத்தத்திலே மரங்கள் காணக்கிடத்தகுமோ
நாற்றினைப் போல சிதிரி
நாடெங்கும் வீழ்ந்தனவே
சிறிய திட்டையிலே – உளதோர்
தென்னஞ் சிறு தோப்பு
வறியவனுடைமை – அதனை வாயு பொடிக்கவில்லை
இன்னுமொருமிடத்திலே

காற்றிடக்குது கடல் குமருது
கண்ணை விழிப்பாய் நாயகனே
தூந்தல் கதவு சானர் மெல்லாம்
தொளைத்திடக்குது பள்ளியிலே
வானஞ் சினந்தது வையம் நடுங்குது
வாழி பராக்கி காத்திடவே
தீனக் குழந்தைகள் துன்பப் படாதிங்கு
தேவியருள் செய்ய வேண்டுகிறோம்
நேந்திருந்தோம் அந்த
வீட்டினிலே இந்த
நேருமிருந்தா வென் படுவோ
காற்றென வந்தகற்றமிங்கே நம்மை
காத்தது தெய்வ வலிமையன்றோ”

தங்கம்மரன் பரதி
அமரன் கதை
குறிப்பிலிருந்து
1946 - 11 - 26
கதேச மித்திரன் வராய் பதியு

கோளாவில் மறக்க முடியாத நிகழ்வு

அந்தனி ஜீவா

அக்டோபர் - 2ம் திகதி நாமக்கல்லில் நடைபெறும் கு. சின்னப்ப பாரதி அறக்கட்டளை விழாவுக்காக திருச்சி சென்ற பொழுது செப்டெம்பர் 30 ம் திகதி திருச்சியில் ஓர் இலக்கிய சந்திப்பு நடைபெற்றது. ஆகில் மலையக இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி எடுத்து கூறினேன். மறுநாள் நாமக்கல் பயணமானோம். அங்கு நடைபெற்ற அறக்கட்டளை பரிசுளிப்பு விழாவில் இலங்கை பிரதிநிதியாகக் கலந்து கொண்டு உரையாற்றியதன் பின் கேரளாவிற்கு பயணமானோம். அக்டோபர் 4 ம் திகதி கேரளாவில் “புலம்பெயர் குரல்” என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கு அதில் திகதி கேரளாவில் “புலம்பெயர் குரல்” என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கு அதில் பங்கு பற்றும்படி பேராசிரியர் பாலகப்ரமணியம் கேட்டுக் கொண்டார். கருத்தரங்குக்கு முன்னர் நம்மவர்களான எழுத்தாளர் உதயணையின் “பனி நிலவு” (நாவல்) பெட்டமார்க் ஜீவகுமாரனின் சங்காளை சண்டியன் (நாவல்) உபாவி லீலாரத்னாவின் “விடைபெறும் வசந்தம் (நாவல்) திருமதி கலாநிதியின் “இப்படிக்கு அன்புள்ள அம்மா” (குவிதை) ஆகிய நூல்கள் மலையாள மொழி வில் சங்கராச்சரியார் பல்கழைக்கழகத்தில் வெளியிடப்பட்டன.

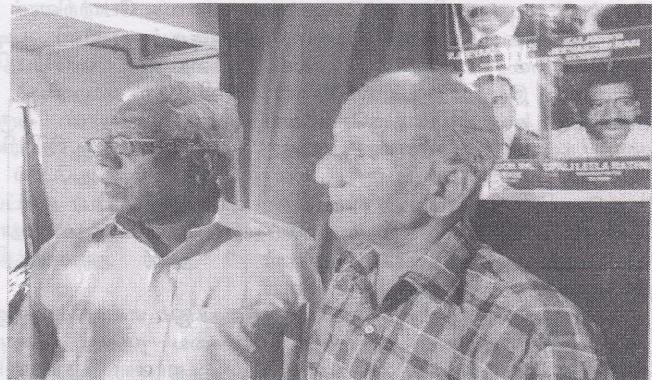
நூல்களின் அறிமுக விழாவிற்கு பின் பேராசிரியர் பாலசுப்ரமணியம் தலைமையில் “புலம்பெயர் இலக்கியம்” பற்றிய கருத்தரங்கு நடைபெற்று. முதலில் சீங்கள் எழுத்தாளர் உபாவி லீவரத்னா உரையாற்றினார். லண்டனில் இருந்து வருகை தந்திருந்த வழுனியூ உதயனன் போர்கால சூழலில் தான் கண்ணால் கண்டவற்றை படைப்புக்களாக உருவாக்கியதை கூறினார். டென்மார்க் ஜீவகுமாரன் தனது நாவல் உருவான அஞ்சிலை பற்றி எடுத்து சொன்னார். அடுத்து திருமதி கலாநிதி “இப்படிக்கு சூழ்நிலை பற்றி எடுத்து சொன்னார். இறுதியில் எனது உரை இடம்பெற்றது. “புலம் பெயர் இலக்கியம்” என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினேன்.

மலையக இலக்கியமே முதன் முதலில் பிறந்த புலம் பெயர் இலக்கியம் என்று எடுத்து சொன்னேன். துழிழக மண்ணிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து இலங்கைக்கு வந்த மக்கள் புதிய வாழ்விடமான புகலிடத்திற்குள் தமது துயரங்களை பாடல்களாக வெளிபடுத்தியுள்ளனர். இலங்கைக்கு வராமலே புதுமை பித்தன் இவர்களைப் பற்றி எழுதியுள்ளார். ஆதன் பிறகு மலையக மக்களின் விடுவுக்காக உழைத்த தேசுபக்தன் கோ. நடேசுய்யரின் துணைவியார் இலங்கை வாழ் இந்தியர்களின் வாழ்க்கை நிலைமையை பாடல்களாக பாடி சிறு பிரசுரமாக வெளியிட்டுள்ளார். நடேசுய்யரும் கட்டுரையாக கதையாக விவரண சித்திரமாக எழுதியுள்ளார். இங்குள் இந்திய வம்சாவளிகளான மலையகத்தவர்கள் எழுதிய புலம் பெயர் இலக்கியம் மலையக . இலக்கியமாக அங்கீரிக்கப்பட்டுள்ளதை சொன்னேன். எனது உரை பேராசிரியர் பாமேஸ்வரனால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. சங்கரர் பல்கழைக்கழகத்தின் துணை வேந்தர் பேராசிரியர் வசந்த குமார் எனது உரையை பெரிதும் பாராட்டுனார்.

நன்பர் வலுனியூர் உதயனன் அழைப்பின் பேரில் கேரளாவிற்கு சென்று மலையக மக்களை பற்றியும் மலையக இலக்கியம் பற்றியும் உரையாற்றியது மறக்க முடியாத நிகழ்வாகும். சந்த குமார் எனது உரையை பெற்றும் பாராட்டினார்.

நன்பர் வலுனியூர் உதயனன் அழைப்பின் பேரில் கேரளாவிற்கு சென்று மலையக மக்களை பற்றியும் மலையக இலக்கியம் பற்றியும் உரையாற்றியது மறக்க முடியாத நிகழ்வாகும்.

வலுனியூர் உதயனன்

கேரளா சங்கரர் பல்கலைக்கழகத்தில் அந்தனி ஜீவா என உரையை மலையாளத்தில் மொழி பெயர்த்த பேராசிரியர் பரமேஸ்வரன்.

புதுமையித்துக்கீர்ம் மறுநூலுகம்

வினாதுபட்டுதலை வெளிப்படுத்துவதற்கு
சாதாரண மனிதர்கள் கூகிற போது நரப்பில்
திரிபுகொண்டவரோ அந்த வினாதங்களை அழகாக
வெளியே புலப்படுத்திக்கொள்கின்றான்
- சிக்மன் பிராய்டு

ரா நிழீயாவந்நவ்

எழுத்தாளர்கள் எப்பொழுதுமே விசித்திரமானவர்கள். அவர்களின் கதைகளை படித்துவிட்டு ஆஸைபாருங்கள். உங்களுக்கே மலைப்பாக இருக்கும். ‘என்ன மனுசர்கள் ஜயா இவர்கள் என்று ஒரு எிச்சல் முனுமுனுப்பு தோன்றும். புதுமையித்தனுக்கே தன்னை யாராவது போற்றினால் பிடிக்காது.

பாரதியைப் போல புதுமையித்தனுக்கும் பள்ளி படிப்பு பெற்றாக சுரக்கவில்லை. ஆனால் நாவல், கதைகள் வாசிப்பதில் மன்னாதி மன்னாக இருந்தார். புதுமையித்தன் கல்வி கற்ற கல்லூரியும், மகாகவி பாரதி கல்வி கற்ற கல்லூரியும் திருநெல்வேலி இந்துகல்லூரி தான். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் பாரதி கல்லூரி ஆசிரியரை பார்த்து “காளமேகம் ஆசிரியரின் உத்தரவுக்கு பணிந்து மழை பொழியாது” என்று கூறினார். அதுபோல் புதுமையித்தன் “முசோலினி இத்தாலியின் சர்வாதிகாரி எங்கள் ஆசிரியர் குறிப்பு வழங்குவதில் சர்வாதிகாரி” என்று கேவி செய்தார். புதுமையித்தன் நாவல் கதைகள் வாசிப்பதில் பைத்தியமாக இருந்தார்? அவர் அக்காலத்தில் துப்பறியும் நாவல்தளை வாசித்து தள்ளினார்.

புதுமையித்தனுக்கும் அவரின் தந்தைக்கும் என்றுமே ஒத்துபோகவில்லை. தந்தையின் மறுமணம் அவருக்கு எிச்சலை தந்தது. அதைவிட அவரின் சித்தியின் கொடுமைக்கு திருமணத்தின் ஆளானார். புதுமையித்தனுக்கு தான் ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியராக வரவேண்டும் என்பதே ஆசை. ஆனால் தந்தை அவரை ‘உருப்படாத தறுதலை, சோமாநி தண்ட சோறு’ என்று சகட்டு மேனிக்கும் பொரிந்து தள்ளினார். புதுமையித்தன் எந்த முடிவெடுத்தாலும் முன் பின் யோசிக்கமாட்டார். தான் என்ன என்னுக்கிறாரோ அதை மற்றவர்களின் யோசனை கேட்காமலே முடிவெடுத்துவிடுவார். இப்படி எத்தனையோ தடவை முடிவெடுத்துள்ளார். ஊழியன் பத்திரிக்கையில் இருந்து அவர் அப்படிடான் வெளியேறினார். இன்னும் ஒன்று மனிக்கொடியில் அவர் இருந்த போதும் ‘தினமணி’ ‘தினசரியில்’ பத்திரிக்கையில் அவர் கடமையாற்றிய போதும் “ரசமட்டம்” என்ற புனைபெயரில் ஆசிரியர் கல்கியோடு மோதினார். அந்த மோதல் தமிழ்நாட்டு வாசகர்கள் மத்தியிலே அக்காலத்தில் பெற்றாக பேசப்பட்டது. தினசரியில் வேலைசெய்த போது ஏற்பட்ட சின்ன மரங்பாட்டால் அதைவிட்டு வெளியேறினார். அவருக்கு எப்பொழுதும் சுயமதிப்பு அதிகம். தனது கெளரவுத்துக்கு ஒரு சிறு பாதிப்பு வந்துவிட்டால் போதும் ம.... என்று எழுந்துவிடுவார். பின் அந்த கதையிலில் உட்காரமாட்டார். தனக்கு பண கஷ்டம் வந்துவிட்டது, உதவார் எவருமில்லை. குடும்பம் கஷ்டப்படுவது கண்டு அவருக்கு மனசை பொறுக்கவில்லை திலீரன்று தந்தை முன் நின்றார். தந்தையிடம் பலவந்தமாக பாகப்பிரிவினை பெற்றுக்கொண்டு பிரிந்து போனார் இது சமூகத்தின் பல மட்டங்களில் நடக்கதான் செய்கிறது. எனினும் புதுமையித்தனின் வாழ்க்கையிலும் இது நடந்தது புதுமையாக தான் இருக்க கூடும். அவர் தன் முழு வாழ்விலும் பொருளாதார போர் நடத்தினார். அக்காலத்தில்

ஒரு பி. ஏ பட்டதாரிக்கு வேலை கிடைப்பது கடனாம் அல்ல . ஆனால் எழுத்து துறையில் வாழ்வது தான் மிக கடினம். அவருக்கு மற்றைய அரசு. தனியாக துறையில் ஈடுபாடு இல்லை அதை கொண்டு அவருக்கு மற்றைய அரசு. தனியாக துறையில் எனவே எழுத்தே அவரின் இதயத்தை ஈர்த்து இருந்தது. எனினும் பணம் ஈர்க்கும் பணி அல்ல அது என்பது அவருக்கு நன்கு பரிதிருந்திருந்தது. எனினும் அதை விட மனமில்லை. புதுமைபித்தன்விஷித்திரமான மனிதர். அவரின் தந்தையின் நிலத்தை விற்று பணம் கொஞ்சம் கைக்கு வந்தது. எனவே நன்பர் ஒருவர் அந்த பணத்தை கொண்டு ஒரு கார் வாங்கி வாட்டகைக்கு விடலாம் என்று கூறினார். உடனே புதுமைபித்தன் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? “கார் வாங்குவதில் ஆட்சேபனை இல்லை ஆனால். அதனை வாங்கினால் என் அப்பா மேல் தான் விடுவேன் தந்தை மீதுள்ள கோபத்தை அப்படி வெளிப்படுத்தினார் ஆனால் காச என்று கைக்கு வந்து விட்டால் மழுநிமிடமே கரைத்து விடுவார். இல்லாதவர்க்கு கொடுத்துவிடுவார். இது பாரதியாரின் குணம்

இவரிடம் அப்படியே ஒட்டி கொண்டு விட்டது. புதுமைபித்தனிடம் காணப்பட்ட குறைபாடுகளில் ஒன்று தான் அவருடைய கதைகளை எவராவது குறை கூறினால் அது அவருக்கு பிடிக்காது. ஆனால் அதை வெளிப்படையாக காட்டி கொள்ளமாட்டார். அதுவும் விமர்சனம் என்று வந்துவிட்டால் யார் விமர்சனம் கொள்ளமாட்டார். அதுவும் விமர்சனம் என்று வந்துவிட்டால் யார் விமர்சனம் செய்கிறார்கள் என்று பார்ப்பார். அவருடைய முகல்துதிக்காக அவருடைய கதைகளை எவராவது புகழ்ந்தால் அதுவும் அவருக்கு பிடிக்காது. எவராது அவரை மட்டத்தட வேண்டும் என்று என்னி என்னய்யா உங்கள் கதை ஒன்றும் புரியவில்லையே என்றால் ‘இது உமக்காக எழுதவில்லை’ என்பார். சிலர் இவரை ‘முசுறு குணப் பிறவி’ என்பார்கள். அவரோடு யாரையா பழகுவார்கள் என்றெல்லாம் பேசிவிட்டு போவார்கள்.

புதுமைபித்தன் ரயிலில் அல்லது பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்தால் அந்த டிக்கட்டுக்களை அசங்காமல் கசங்காமல் அப்படியே வீட்டில் மடித்து வைப்பார். எவராவது ‘என் இப்படி செய்கிறார்’? என்று கேட்டால் ‘என் இதை அப்படி தூர விசுவானேன்’? என்பார். பின் ஒரு நாள் அத்தனையையும் எடுத்து தூர விசுவார். என் இப்படி செய்தார் என்பது இறுதிவரை யாருக்கும் தெரியாது

புதுமைபித்தனுக்கு சினிமாவில் நாட்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது . அவர் ஒன்றை செய்ய நினைந்து விட்டால் அவரை கடவுளே வந்தாலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது . ‘பர்வதம்’ என்ற சொல் அவருக்கு மிகப்புனிதமான சொல் அது அவரின் தாயின் பெயர். எனவே ‘ ‘பாவத புரட்சன்’ என்ற பெயரில் சினிமாக் கம்பனி ஒன்றை ஆரம்பித்தார். அது அவரின் அசட்டுத்தனமான அக்கினிப்பாட்சை. அவரின் முதல்படம் ‘வகந்தவல்லி’ கதை வசனம் புதுமைபித்தன். கதாநாயகன் நாகர் கோவில் மகாதேவன். ஆனால் அவர் கையில் செப்பு காக்கட இல்லை கடன் வாங்கி தான் காலமே ஓடுது . ஆனால் அப்போதெல்லாம் ரயலில் முதல் வகுப்பில் தான் பிரயாணம் செய்தார் ஆனால் அவரின் ரயில் கடனில் ஓடியது. இறுதியில் அதில் படுதோல்வி கண்டார். அவரின் இறுதிநாளில் அவர் சொன்ன வேதனையான வார்த்தைகள் இலக்கியம் பற்றியதாகத்தான் இருந்தது. அவர் இறந்து போவதற்கு முதல் நாள் சிதம்பரம் என்ற நன்பிடம் சொன்னார் “ இலக்கியத்தை தொழிலாக கொண்டு விடாதே அது உன்னைக் கொன்றுவிடும் அதைப் பொழுதுப் போக்காக வைத்துக் கொள்”

விமர்சனம் என்று வந்துவிட்டால் யார் விமர்சனம் செய்கிறார்கள் என்று பார்ப்பார். ஆனால் அவருடைய முகத்துதிக்காக அவருடைய கடைகளை எவராவது புகழ்ந்தால் அதுவும் அவருடைய பிடிக்காது. எவராது அவரை மட்டத்தட வேண்டும் என்று என்னி என்னய்யா உங்கள் கதை ஒன்றும் புரியவில்லையே என்றால் இது உமக்காக எழுதவில்லை என்பார். சிலர் இவரை முகறு குணப் பிறவி என்பார்கள். அவரோடு யாரையா பழகுவார்கள் என்றெல்லாம் பேசவிட்டு போவார்கள். புதுமைபித்தன் ரயிலில் அல்லது பஸ்லில் பிரயாணம் செய்தால் அந்த டிக்கட்டுக்களை அசங்காமல் கசங்காமல் அப்படியே வீட்டில் மடித்து வைப்பார். எவராவது என் இப்படி செய்கிறார் என்று கேட்டால் என்று கேட்டால் என் இதை அப்படி தூர விசுவானேன் என்பார். பின் ஒரு நாள் அத்தனையையும் எடுத்து தூர விசுவார். என் இப்படி செய்தார் என்பது இறுதிவரை யாருக்கும் தெரியாது.

புதுவேகம் அல்லது புதுநிலைமை

ஆனந்த பிரசாத்

கழித்துப் போடுவதற்கு
திகதிகளம் இல்லை
கழித்துப் போடுவதற்கு
நாட்கள் இல்லை
ஒருபொழுதில் நானிருப்பேன்!
வரைப்படமே இல்லாத
தேசத்ததை நான்
ஆண்டுக் கொண்டிருப்பேன்.
நந்தபதற்கும், நடப்பதற்கும்
நித்திரைக்கும், பதங்கவும்
முமியரப்பில் நான்
உபயோகிக்கும் நிலமெல்லாம்
அவ்வப்போது எனது
ஆளுகைக்கு உட்படுகிறது,
என் வரையில் மாறுவது
ஆட்சியலை தேசமே
பேச்சு வழக்கிலுள்ளன
அத்தனை மொழிகளிலும்
மழலையே பயிலுவதால்
அதுவே அரசேசுசும்.
பருவ காலங்கள்
பலவாறு மாறும்
வாழ்வின் பருவங்கள்
வலுவிழுந்து போகும்

எப்போதாகிலும்
இரத்த புஷ்டியோடு
மனித நாதத்தை
மீட்டுக்கொண்டிருப்பேன்
பெரும்பாலான கணங்கள்
இயந்திரமானாலும் கூட
எல்லைகளை
தூக்கிக்கொண்டு
மரம் மட்டும்
புலம்பெயர்கிறது
துரிவதற்கு பயந்து போய்

ஏட்டை விழுந்து தேசத்தின்

- இக்பால் அவி

கிறவல் மன் அப்பிள்
பேய்க் கூட்டத்தின் ஒலங்கள்
ஒங்கி ஒலிக்கும் அதிர்வுகள்
மனிதநேய ஈரமின்றி
கடுமண்ணலாய் கொதிக்கிறது.

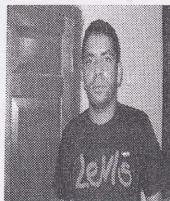
ஏட்டை விழுந்து தேசத்தின்
மடியில் பினம் தின்னாம்
கழுகுகள் பெரும் காற்றுவெளியில்
மோப்பமிட்டு
வட்டமிட்டு பறந்து திரிகின்றன.

செழித்து வளர்ந்து
மன்னுக்காய் உலர்ந்து
ஒரு பிடி மண்ணையோ
ஒரு சிறு துளி நாட்டையோ
கேளாமல்
அப்பாவித்தனமாய் வாழும்
மிளாறுகளைத் தீயிட்டு
கொன்று ஒழிக்க
அரங்கேற்றம் நடக்கிறது

வானில் இடி முழுக்கம் மின்னல்
அக்கினிச் சுறாவளி பூகம்பம்
மீண்டும் சனாமி எரிமலை வெடித்தல்
பெருவெள்ளம் யாவும் வருவதற்கு
வாரம்கேட்டுக் கூத்தாடும்
கிறவல் மன் அப்பின பேய்க் கூட்டம்.

நாய்கள் குரைக்கும் சப்தம்
கேட்கிறது
கவனம்

பாடம் இயக்கத்தின்

மூல(6)வர்கன்

செ. சுதார்சன்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலக் கவிதை மரபில் கவிதையில் மொழி பற்றிய புதுமைச் சிந்தனை மேற்கிளாம்பியது. கவிதைமொழி உப்புச்சப்பற்ற நிலையில் இருந்தமையால் அதில் அதிகமான மாற்றும் அக்காலத்தில் வேண்டப்பட்டது. அறிவியலின் அதீத வளர்ச்சி, தாக்கம் மற்றும் விளைவுகளை எதிர்கொள்ள மொழிக்கலையான கவிதை தொடர்பாக இலண்டனில் மேற்கொள்ளப்பட்ட 'கவிதைக்காப்பு' முயற்சியாகக் கூட படிம இயக்கத்தின் உதயம் வருணிக்கப்பட்டது. படிமத்தின் மூலம் கவிதை மொழியைப் புதுப்பித்தல் தொடர்பாக 1909 மார்ச் 25இல் தொடங்கி ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமை மாலையிலும் இலண்டனில் நடைபெற்ற கவிஞர் மன்றக் கூட்டத்தில் - அங்கு இடம்பெற்ற விவாதங்களில் - எதிரும் புதிருமான உரையாடல்களில் இருந்தெல்லாம் படிமஇயக்கம் பற்றிய வரையறையை விமர்சகர்களும் கவிஞர்களும் உருவாக்கினர்.

படிமஇயக்கம் மூன்று வளர்ச்சி நிலைகளைக் கொண்டமைவதைக் கவிதை வரலாறு மற்றும் விமர்சன எழுத்துக்கள் காட்டிநிற்கின்றன. அவ் எழுத்துக்கள் டிஇலீயுமை படிம இயக்க வளர்ச்சிப் படியில் முதல்நிலையில் குறிப்பிடுகின்றன. இவரது தலைமையில் படிமஇயக்கம் உருவாக்கம் பெற்ற நிலையில் இருந்தாலும் கவிதைப்படிமம் தொடர்பான பாரம்பரியமான கருத்துக்களை அடியொற்றியவையாகவே இவரது படிமக் கருத்துக்களும் வரையறைகளும் அமைந்தன. “புதிய கவிதை இசையைக் காட்டிலும் சிற்பத்தையே ஒத்துள்ளது. அது காதைக் காட்டிலும் கண்ணுடனேயே தொடர்புடையது” முதலிய அவரது விளக்கங்கள் காட்சியுணர்வு தருகிற வகையில் எழுதும் கவிதையே படிமக்கவிதை என்று அவர் கருதியதைக் காட்டிநிற்கிறது. ஹீயுமின் இந்த நிலைப்பாடு ஹீயமுக்கே மட்டும் உரியதல்ல. இது பாரம்பரியமாக அதிகம் பேணப்பட்டு வரும் கவிதைப்படிமம் புற்றிய நிலைப்பாடுகளில் ஒன்று. எனினும் ஹீயும் படிமஇயக்க மூலவர் என்ற வகையில் முக்கியமானவர். இரண்டாவது கட்டம் எஸ்ரா பவுண்டினுடையது. எஸ்ரா பவுண்டின் தலைமையில் படிமஇயக்கம் நாமம் சூட்டப்பட்டு உறுதியான அதிகம் வரையறை செய்யப்பட்ட கொள்கைகளை படிமஇயக்கம் பெற்றுக்கொண்ட நிலை கவனிக்கத்தக்கது. ‘எஸ்ரா பவுண்ட்’ ஆழமான உருவகங்களையும் சுருக்கத்தையும் படிமக்கவிதையின் உயிர்நிலையாகக் கண்டார்.

மூன்றாவது கட்டத்தில் அமிலோவல் என்பவரின் தலைமையில் நெகிழிச்சி பெற்றுக் கட்டற்ற கவிதை இயக்கத்தினை நெருங்கிச் சென்றது. அமிலோவல் முன்வைத்த கருத்துக்கள் யாவும் கட்டற்ற கவிதைக்கான விளக்கங்களாகவே அமைந்தன. ஆனால் மூன்று கட்ட வளர்ச்சி நிலைகளிலும் கவிதை புதுமொக்கம் தொடர்பான சிந்தனை மற்றும் ஆர்வம் இயக்கச் செயற்பாட்டாளர்களிடம் காணப்பட்டதை அறியமுடிகிறது.

தி-இலீயும் கருவைவிட கவிதையில் வடிவத்துக்கே முதன்மையளித்தவர். இவர் தனது காலம் வரை புனையப்பட்ட கவிதைக்கு மாற்றாக குறைந்த சொற்களில் சரியாக வெளியிடும் ஒரு புதிய முறையைக் கண்டறிந்தார். சொற்சிக்கனமும் தெளிவும் இவரிடம் முதன்மைபெற்றன. பாரம்பரியமாக இருந்துவந்த யாப்புக் கவிதையை ஹீயும் கடுமையாகச் சாடினார். “யாப்புக் கவிதை. கவிதை உணர்வும் புதிய படிமச் சிந்தனையும் இல்லாதவர்களும்கூட கவிதை எழுத இடமளிக்கிறது” என்றும் “எல்லா உணர்வுகளும் உண்மையான காட்சித்தன்மையால்தான் அமைபவை. ஆனால் யாப்புக் கவிதையில் சொற்களுக்கும் உண்மையான காட்சிக்கும் தொடர்பு இல்லை” என்றும் யாப்புக் கவிதையைச் சாடுகிறார். “எல்லா உணர்வுகளும் உண்மையான காட்சித் தன்மையால்தான் அமைபவை” என்று வலிப்புத்தும் ஹீயும் கவிதையின் வடிவம் தொடர்பாகக் கூறும்போது “கவிதையின் வடிவம் சிந்தனையால் ஆக்கப்படுகிறது” என்றார். அதேவேளையில் படிமஅழக்கத்தில் உள்ளுணர்விற்குச் சிறப்பிடம் அளிப்பதாகவும் அவரது கருத்துக்கள் அமைந்தன.

மேலைத்தேய கவிதை வரலாற்றில் கவிதையையும் உரைநடையையும் படிமத்தின் வலு மற்றும் வலுவின்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு முதன்முதலில் வேறுபடுத்தியவரும் இவரே. “கவிதை நேரடியாக உணர்த்துவது. ஏனெனில் அது படிமங்களைக் கொண்டுள்ளது. இதற்கு மாறானது உரைநடை. ஏனெனில் அது வலுவிழுந்த படிமங்களான அணியைப் பயன்படுத்துகிறது” என்ற அவரது கூற்று கவிதைக்கும் உரைநடைக்குமான பிரிகோட்டின் அடிப்படையாக படிமம் அமைவதைக் காட்டிந்கிறது. கவிதையில் வெற்றுத்தொடர் இடம்பெறக்கூடாது என்றும் இடம்பெறின் கவிதைக்கு ஊறு என்றும் கருதும் ஹீயும் பிரதிபிலிப்புத் தன்மையால் ஒன்றை மீளப்படைத்துக் காட்டும் ஒப்பீடுகளையே அதிகம் வேண்டினிற்றார். கவிதையில் வரும் ஒவ்வொரு சொல்லும் படிமம் சார்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்று வலிப்புத்துவதால் அவர் கவிதையிலே வெற்றுச் சொற்கள் நுழைவதற்கான கதவினை அடைத்தார்.

For Christmas என்ற சிறுநால் 1909ஆம் ஆண்டு கவிஞர் மன்றத்தால் இலண்டனில் வெளியிடப்பட்டது. ஹீயுமின் படிமக்கவிதைகள் அதில் வெளிவந்தன. அக் கவிதைகளில் உவமைகளே படிம ஆக்கத்தில் பெரும் பங்கெடுத்தன. கண்ட காட்சிகளை அவரது உள்ளுணர்வில் தோன்றியவாறு ஹீயும் வடித்திருந்தார். நிலவையும் பலூனையும் ஒப்பிடும் ‘கப்பல் தளத்திற்கு மேலே’ (Above the dock) என்ற கவிதை குறிப்பிடத்தக்கது.

“நள்ளிரவில்

மெளனமான கப்பல் தளத்திற்கு மேலே
கப்பலின் உயர்ந்த கூம்பில்

சிக்கியிருக்கிறது நிலா

தூரத்தில் காணும் அது

விளையாடிய குழந்தை

மறந்துவிட்ட பலுன்தான்”

இதில் புக்கணிக்கப்படும் நிலவை எவ்வாறு காட்டுகின்றார் என்பது சொல்லாமலே புலப்படும் எஸ்ரா பவுண்ட ஹீயமுடன் இணைந்தாலும் ஹீயமின் கருத்துக்களைச் செம்மையாக்கம் செய்தவர். ஹீயமின் கவிஞர் மன்றத்தில் இணைவதற்கு முன்னரேயே எஸ்ரா பவுண்டிற்கு படிமம் தொடர்பான சிந்தனைகள் இருந்தன. அதனை அவர் தனது எழுத்துக்களில் பதிவுசெய்தும் இருந்தார். ஆன்கிலக் கவிஞர் வில்லியம் கார்லோஸ் வில்லியம் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் ‘பார்க்கிறபடியே ஓவியமாகக் காட்டுதல்’. ‘அழகை வெளிப்படுத்துதல்’. ‘நீதி கூறுவதைத் தவிர்த்தல்’. ‘சுருங்கச் சொல்லல்’ முதலியலை நல்ல படிமக்கவினையில் இருக்கலாம் என்று கூறியதை இங்கு நினைவுட்டலாம். சுருக்கமும் தெளிவும் படிமக்கவினையின் அடிப்படையை கருத்திய பவுண்ட சூருக்கம் தெளிவின்மையை ஏற்படுத்தாது இருத்தல் வேண்டும் என்றார். சூருக்கம் மற்றும் தெளிவு அடிப்படையில் காலங்கடந்து வாழும் படிமக்கவினையை அவர் முன்மொழிந்தார். “கவிதை மனித உணர்வுக்கு ஒகந்ததாக இருக்கவேண்டும். சூருக்கத் தெயும் தெளிவையும் கடைப்பிடிக்கவேண்டும். தெளிவுதான் மனதில் பதியவைக்கிறது. தெளிவுடன் கூடிய சரியான வெளியீடே ஒரு படைப்பை நிலையானதாக்கும். அத்தகைய படிமக்கவினை பின்னர் எதிர்காலத்தில் எப்போதோ படிக்கப்போகிற வாசகனுக்கு புதுமை நிறைந்ததாகத் தோன்றும்” என்ற அவரது கூற்று குறிப்பிடத்தக்கது.

படிமக்கவினையாக்கத்தில் நிகழும் உருமாற்றம் பற்றியும் பவுண்ட குறிப்பிடத் தவறவில்லை. “ஒரு நிலப்பகுதியைப் பார்த்து இரசிக்கின்ற மனிதன் அதிலிருந்து சில படிமங்களைத் தேர்கிறான். அவற்றைத் தனித்தனியாக இரண்டு வரிகளில் இணையாக அடுத்துத் தொடர்ந்து வைக்கிறான். அது ஒரு காட்சி ஒத்திசொவாக அமைந்து வேறொரு காட்சியை எழுப்புகிறது” என்று கவினையாக்கத்தில் படிமத்திற்குள்ளே நிகழும் உருமாற்றத்தை விபரிக்கிறார்.

படிமக்கவினைகளின் படைப்பு நோக்குப் பற்றி பவுண்ட பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “படிமக் கவிஞர் ஒரு பொருளை மேம்போக்காகப் பார்ப்பதில்லை. அதைப் புகழ்வதோ இகழ்வதோ இல்லை. வாசகன் என்ன உணரவேண்டும் என அறிவுறுத்துவதும் இல்லை. அவன் உணர்ந்ததை நாம் உணரச் செய்வதுதான் படிமக் கவினையின் உயிர்நிலை”.

கவினையாக்கத்தில் ஓப்பீடில் அமையும் படிமம். குறியீடு இரண்டிற்கும் உவமானப் பயன்பாட்டின் வேறுபாட்டைச் சுட்டுவதன் மூலம் படிமத்தின் சிறப்பினைப் பவுண்ட குறிப்பிட்டார். உதாரணத்திற்கு பவுண்டின் இவ் விடயம் தொடர்பாக Imagist poetry என்ற நுலில் Peter Jones மேற்கோள்கட்டும் பகுதியைக் குறிப்பிடலாம். “குறியீட்டாளர்கள் பொருள்களுக்கு இடையில் உள்ள தொடர்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒன்றை வெளியிடுகிறார்கள். அவர்கள் குறியீட்டை வெற்றுக்கொல் போல் ஆகுபெயராக்கிவிட்டார்கள்.

குறியீடுகள் கணிதத்தில் 1,2,7 ஆகியவற்றுக்குள் மாறா மதிப்பைப்போல் ஒன்றைமட்டும் குறிப்புதாயின் படிமங்கள் யழிடிலே என்று அல்ஜீப்ராவில் வருவதுபோல் எதற்கு வேண்டுமானாலும் பயன்படுத்தக்கூடியவை” என்று எஸ்ராபவுண்ட் கூறுவது ஓரே உவமானத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் ஒன்றின் குறியீடாக அதனை மாற்றிவிடுகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது என்று அவர் கருதியதைப் புலப்படுத்துகிறது. இதனால்தான் பவுண்ட் “தேவையில்லாமல் நிறைய எழுதிக் குவிப்பதைவிட வாந்தாள் முழுவதும் முயன்று ஒரு நல்ல படிமத்தைப் படைப்பதே போதுமானது” எனக் குறிப்பிட்டார்.

உனர்வுக் கலப்புடன் படிமம் அமையவேண்டும் என்று கருதிய பவுண்டின் சிறிய கவிதைப் பகுதி வருமாறு.

“கூட்டத்திடையே காணுகிற இவ்வழகிய முகங்கள்
நனைந்த கரிய கிளையில் ஓட்டிய உதிரி இதழ்கள்”

இக்கவிதையில் இருவேறு காட்சிகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. கிளைக்கும் கூட்டத்திற்கும் பொதுவானது அழகும் அழகற்ற தன்மையும் கலந்திருப்பதுதான். அழகற்ற முகங்களினுடே அழகிய முகங்களின் காட்சி கிளையாகவும் அதில் ஓட்டிய இதழ்களாகவும் அழகற்ற தன்மைகளிடையே அழகின் காட்சியாகக் காட்டப்படுகின்றது.

அமிலோவல் மூன்று படிமக் கவிதைத் தொகுப்புக்களை வெளியிட்டவர். அவர் அத் தொகுதிகளின் முன்னுரையில் படிமக் கொள்கை பற்றி அதிகம் எழுதினார். பெரும்பாலும் கட்டற்ற கவிதைக்கான விளக்கங்களையே அவரது எழுத்துக்கள் கொண்டிருந்தன. படிம ஆக்கத்தில் சொற்தேர்விற்கு அதிக முதன்மையிலித்தவர் இவர். ஓரளவு சரியான சொல்லைப் பயன்படுத்தினால் போதும் என்று கருதாமல் மிகச் சரியான சொல்லையே பயன்படுத்த வேண்டும் என அவரது எழுத்துக்கள் உரைத்தன.

கவிஞரின் சுயத்தன்மையைப் பாதுகாப்பதில் அமிலோவல் கவனம் செலுத்தினார். கட்டற்ற கவிதை என்ற கொள்கை வேலியாக மாறி கவிஞரையும் அவனது சுயத்தையும் ஓர் எல்லைக்குள் அடைத்துவிடக்கூடாது என்று அமிலோவல் கருதினார். “கட்டற்ற கவிதை எங்கள் கொள்கையல்ல ஆனால் கவிதை மாற்றத்திற்கு அதுவே வழியென்கிறோம். கட்டற்ற கவிதையில் கவிஞரின் சுயத்தன்மை பாதுகாக்கப்படுகிறது” என்ற அவரது கூற்றுக் குறிப்பிடத்தக்கது. படிமத்தை உருவாக்கப் பொருள்களின் சரியான தன்மைகளைக் கவனித்து சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அமிலோவல் கூறினார். பவுண்டைப் போலவே தெளிவையும் சுருக்கத்தையும் இவர் வலியுறுத்தினார்.

ஓவியங்களைப் படைப்பது படிமக் கவிதையின் பணியல்ல என்றும் கவிதை வெளியீட்டு முறையில்தான் படிமம் அடங்கியுள்ளது உள்ளீட்டில் அல்ல என்றும் கவிஞர் தான் என்ன உணர்ந்தானோ அதனை அப்படியே சரியாக வாசகன் உணரும்படி வெளியிட வேண்டும் என்றும் அமிலோவல் வலியுறுத்தினார்.

காட்சிகளை அப்படியே படைத்துக் காட்டுவதில் ஆர்வமுடைய அமிலோவல் ‘இலையுதிர் காலம்’ என்ற கவிதையில் இலைகள் வீழும் காட்சியைப் பின்வருமாறு படம்பிடிக்கிறார்.

“பகல் முழுவதும்
கருஞ்சிவப்பான திராட்சை இலைகள்
நீரில் விழுவதைப் பார்த்திருந்தேன்
ஆனால் இப்பொழுது நிலவொளியில்
வீழும் ஓவிவொரு இலையின் ஓரத்திற்கும்
வெள்ளிப்பட்டை கட்டியிருக்கிறது”

பொதுவாக ஹீயும், பவண்ட், அமிலோவல் ஆகிய மூவரும் மூன்று கட்டங்களைக் கொண்டதாக வளர்ந்த படிமலையத்தில் மூன்று வளர்ச்சிப் படிநிலைகளிலும் பங்காற்றியவர்களாக விளங்குவதைக் காணமுடிகிறது. இக் காலத்தில் ஈழத்துக் கலிதை விமர்சன மரபில் உள்ளடக்கம் தொடர்பான கருத்துக்களை விட்டு வெளியேறி படிம அடிப்படையிலான விமர்சன உரையாடலை உருவாக்க மேலைத்தேய படிம கொள்கைகளை அறிந்துகொள்ளல் பயனுடையது.

(The poetic image, Reflections on the word image ஆகிய நூல்கள் கட்டுரைக்கு உதவின-)

மனமோகி

மனமோகி மாற்றுச் சீந்தனை கொண்ட கலை,இலக்கிய படைப்பாளர்களிடமிருந்து படைப்புகளை எதிர்பாகின்றது,

மாற்று சீந்தனைக் கொண்ட வாசகாக்களும் மனமோகியை தங்கள் ஏழுத்துடைமை என்றெண்ண நல்ல ஆரோக்யமான வாசிப்புக்கு வழிகாட்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு உண்டு.

இதன் வளர்ச்சியும், ஆரோக்கியமும் நல்ல படைப்புகளின் வரவுகளில் தான் தங்கியுள்ளது.

எனவே தங்கள் படைப்புகளை
அனுப்ப வேண்டிய முகவர்

ஆசீரியா் ,

மனமோகி

334. E பலகொல்ல கெங்கல்ல (இலங்கை)

அல்லது

anugoolan.nithy@gmail

அடுத்த மனமோகி காலாண்டு இதழ்(இதழ். 2)
2013 ஏப்ரல் மாதம் வெளிவரும்.

நமது உதடுகள் ஒன்றாகப் பேசும் போது

வரசி எரிகாரே

பேசு. அது போலவே. ஏனென்றால் உன்னுடைய மொழி ஒரேயொரு சரடைத் தொடருவதல்ல. உருவகைப்பட்டதோ உரே மாதிரியானதோ அல்ல. நாம் அதிர்ஷ்டசாலிகள். நீ ஒரே சமயத்தில் எல்லா இடங்களிலுமிருந்தும் பேசுகிறாய். நீ ஒரே நேரத்தில் என்னை முழுமையாகத் துண்டுகிறாய். எல்லா புலன்களிலும், என் ஒரேயொரு பாடல்? ஒரு சொல்லாடல். ஒரு சமயத்தில் ஒரு பிரதி? என்னை மயக்கவா? திருப்திபடுத்தவா? எனது துளைகளில் ஏதேனுமொன்றை நிரப்பவா? எனக்கு எதுவுமில்லை. உன்னோடு. நாம் வெறுமைகள்லலை பிற்றிடமிருந்து நிரப்புதலை. முழுமையை. உதவியை எதிர்ப்பார்க்கும் பற்றாக்குறைகள்லல் நமது உதடுகள் நம்மைப் பெண்களாக்குகின்றன என்றால். உள்வாங்குதலும். நிரவைக்கிக் கொள்ளுதலும். நிரப்பிக்கொள்ளுதலும்தான் நமக்கான பிரச்சனைகள் என்று பொருள்ளவன்னை முத்தனிடு. இரண்டு உதடுகள் இரண்டு உதடுகளை முத்தமிட்டும். வெளிப்படையாயிருப்பதே, மீண்டும் நமதாகட்டும். நமது உலகமாகட்டும். நமக்கிடையில் உட்பற்ற்திலிருந்து வெளிப்புறம் நோக்கிய இயக்கமும், வெளிப்புறத்திலிருந்து உட்பறம் நோக்கிய இயக்கமும். அறிந்திருக்கவில்லை. எந்த எவ்வளக்களையும்? அது முடிவு இல்லாதது இவை எந்த அளவும், எந்த வாயும் நறுத்தமுடியாத பரிமாற்றங்கள், காலியிடத்தைச் கற்றி மரில்களில்லை. மொழிக்கு கூழந்தியில்லை. நீ என்னை முத்தமிடு. இந்த உலகம். விடியட்டும் - அடிவானம் கலவைந்து மறைந்து போகும்வரை நாம் திருப்தியுறாதவர்களா? ஆமாம்! என்று சொல்லாம். எப்போதுமே நாம் தீர்ந்து போகாதவர்கள் என்ற அர்த்தத்தில் அது இருக்குமானால், நமது இன்பது முடிவற்று இயங்குவதாகவும் ஒருவரையொருவர் இயக்குவது என்பதாகவும் அர்த்தப்படுத்தப்பட்டால் நாம் ஆமாம் என்று கொல்லாம். எப்போதும் இயக்கத்திலிருக்கும் இந்த வெளிப்படையான குணம் தீர்வதுமில்லை. தெவிட்டுவதுமில்லை.

அவர்கள் நமது பன்முகத்தன்மையைப் பேசுவதற்கு நம்மைப் பயிற்றுவிக்கவோ அனுமதிக்கவோ இல்லை. அப்படிப் பேசினால் அது முறையற்ற பேச்சாலிவிடும். நாம் அனுமதிக்கப்பட்டதோம். ஒரு உன்மையை வெளிக்காட்ட இன்னொன்றை நாம் உணர்ந்திருந்த போதிலும் அதனை நெரித்துக் கொன்று மறைத்துவிட்டு ஒரு உன்மையை மட்டும் வெளிக்காட்ட அனுமதிக்கப்பட்டதோம். உன்மையின் மறுபக்கம் அதனை முழுமையாக்கும் நிரப்புக் கூரா? அதன் எச்சம்? மறைத்தே கிடக்கும் ரகசியம், உள்ளேயும் வெளியேயும் நாம் ஒரே விதமாக இருப்பதில்லை. அது அவர்களின் இன்பத்துக்குப் பொருத்தமானதாயில்லை. திறப்பது அதுதானே அவர்களுக்கு முக்கியம். அதுதானே அவர்களுக்கு ஆர்வமுட்டுவது? ஓவ்வொரு நேரமும் ஓவ்வொரு பெண்மீதும் அதே செயல்பாட்டை மறுபடி மறுபடி நிகழ்த்துவதுதானே?

நீ நான் அவர்களை சுந்தோகுப்படுத்த. நாம் இரண்டாகி விடுகிறோம். நாம் இரண்டாகப் பினக்கப்பட்டுவிட்டால் உட்புறம் வெளிப்புறம் என இரண்டாக - நீ உன்னையோ, என்னையோ தழுவிக்கொள்ளவே முடியாமல் போய்விடும். வெளியே நீ உனக்கு அன்னியானதொரு ஒழுங்கமைப்போடு ஒத்திசைய முயலகிறாய். உன்னிலிருந்தே வெளியேற்றப்பட்ட நீ எதிர்படுகிற எல்லாவற்றோடும் கலந்துவிட பார்க்கிறாய். உனதருகில் வரும் எல்லாவற்றையும் நீ அபிநியத்துப் பார்க்கிறாய். நீ, தீண்டுகிற எல்லாமாகவுமத் மாறிவிடுகிறாய். உன்னைக் கண்ட்டைய பசிபில் நீ உன்னிலிருந்தும் என்னிலிருந்தும் முடிவற்று விலகிப் போகிறாய். ஒரு தோற்றத்திலிருந்து இன்னொருவரை வரித்துக் கொள்கிறாய். உனது முகத்தை அமைப்பை, மொழியை உன்னை ஆரை அதிகாரத்தின் ஆதிக்கத்துக்கு ஏற்றபடி மாற்றிக் கொள்கிறாய். கூறுபடுகிறாய். உன்னை இழிவுபடுத்த அனுமதித்துக் கொள்வதன் மூலம் உனர்க்கியற்ற கேவிப் பொருளாக மாறிவிடுகிறாய். வேறுபட்ட ஒன்றாக நீ திரும்பி வருவதில்லை. நீ மூடுண்டவளாக, யாரும் ஊடுருவ முடியாதவளாகத் திரும்புகிறாய்.

என்னிடம் பேச முடியாதா? நீ அதை விரும்பவில்லையா? உனக்குள்ளேயே வைத்திருக்க நினைக்கிறாயா? மௌனமாக, வெறுப்பாக, கன்னித்தன்மையோடு இருக்க விரும்புகிறாயா? உனது உள் மனததை பொத்தி கைத்துக் கொள்ள வேண்டுமா? ஆனால் மற்றவையில்லாமல் அது உன்னை மறுக்க முடியாது. உன்மீது திணிக்கப்படும் தெரிவுகளால் உன்னை நீ கிழித்துப் பின்னாடுகொள்ளாதே. நமக்கிடையில் கன்னித் தன்மைக்கும் அது அல்லாததற்கும் இடையே முரண்பாடு கிடையாது. நம்மைப் பெண்களாக்கும் நிதிவு என எதுவும் கிடையாது. நீ பிறப்பதற்கு முன்பே கள்ளங்கபடமின்றி நீ உன்னைத் தீண்டிக் கொண்டாய். உனது எனது உடல் ஏதோ ஒரு உறுப்பால், இயக்கத்தால், விளையால், ஏதோவெரு சக்தியின் செயல்பாட்டால் பால் அடையாளத்தைப் பெறுவதில்லை. நீ ஏற்கனவே ஒரு பெண்தான். உன்னைப் பெண்ணாக ஆக்க விசேஷான மாற்றமோ, தவையீடோ தேவையில்லை. ஒரு வெளிப்புறத்தைப் பெற வேண்டியநிரப்பந்தம் உனக்கில்லை - அந்த மறுபக்கம் ஏற்கனவே உன்னில் தாக்கம் உண்டாக்கியிருக்கும் போது, உன்னிலிருந்து பிரிக்கமுடியாத ஒன்றாக இருக்கின்றபோது நீ எப்போதும் எங்கேயும் மாற்றி மாற்றி வடிவமைக்கப்படுகிறாய். அவர்களது உடமைக் காதலை நீ தொந்தரவு செய்கிறாய். இது தான் உனது குற்றம். நீ செய்யாத குற்றம். உனது பாலின்பம் எந்த வகையிலும் கோஞ்சு அல்ல என்பதை எப்படி நான் உனக்கு திருட உன்னை மூடுண்டவளாக மாற்றி, அவர்களது உடமையாக ஆக்கி உன் மீது அவர்கள் தமது சட்டவரம்புகளை, வரம்பு மீற்றுகளை, இன்னும் சட்டத்தோடான பல்வேறு விளையாட்டுகளை நடத்தாத வரைக்கும் தபில்லை தான். ஆனால் அவர்கள் எப்போது அதை செய்வார்கள்? நீ எப்போது? உனது கபடற்ற குனத்தால் கணித்துப் பார். நாம் இந்த விளையாட்டை விளையாடினால், நம்மைக் கேவலப்படுத்தும்படி, சிதைக்கும்படி அனுமதித்தாக ஆகும். அவர்களது நோக்கம் நிறைவேற ஒத்துழைப்பதற்காக நாம் நம்மிடமிருந்து அன்னியர்களானோம். அதுவே நாம் நடிக்க வேண்டிய பாத்திரம். அவர்களது காரண அறிவுக்கு நாம் பணிந்து போனால் நாம் குற்றவாளிகள்.

நீ திரும்பி வந்தாய், பினவுபட்டு: நாம் என்பது இனி இல்லை. நீ சிவப்பு வெள்ளை, கருப்புவெள்ளை என பினவுபட்டாய். மீண்டும் நாம் ஒருவரையொருவர் கண்டறிவது எப்படி? ஒருவரையொருவர் தீண்டிக்கொள்வது எப்படி? நாம் துண்டு துண்டாக வெட்டப்பட்டோம். தீர்த்துக் கட்டப்பட்டோம். நமது இன்பம், அவர்களது அமைப்பில்

அதாவது கன்னித்தன்மை என்பது அவர்களால் குறியிடப்படாதது. அவர்களுக்கே உரித்தானது என அர்த்தம் கற்பிக்கப்பட்டதே அவர்களது மொழியால் முத்திரையிடப்படாதவள் என்று அர்த்தம்: இன்னும் அவர்களால் ஊடுருவப்படாதவள். உடமையாக்கப்படாதவள் என்று அர்த்தம். கன்னிமை என்பது அவர்களது வாணிபத்துக்காக, பரிமாற்றத்துக்காக, போக்குவரத்துக்காக காத்திருக்கும் ஒரு எதிர்காலம்: அவர்கள் கண்டுபிடிப்பதற்கும், உடமையாக்கிக் கொள்வதற்கும், சுரன்டுவதற்குமான ஒரு கையிருப்பு - அவர்களது வருங்கால இன்பம் ஆனால் - அது நம்முடையது அல்ல.

தொக்கத்திலிருந்தே நாம் பெண்களென எப்படி நான் சொல்கிறேன்? அவர்கள் நம்மை உற்பத்தி செய்யவோ நமக்குப் பெயரிடவோ தேவையில்லையென எப்படி சொல்கிறேன்? இது எல்லா காலத்திலும் முன்பிருந்தே நடந்துகொண்டிருப்பது தான். அவர்களது உறுமைப்பு இல்லாமலேயே. அவர்களது வரலாறு நமது புகவிடத்தை நிர்ணயித்துள்ளது. இதன் பொருள். நமக்கு எல்லைகள் தருக்கின்றன என்பது அல்ல. அவர்களுடைய தேசம் குடும்பம். சொல்லாடல் முதலியலை நம்மை நகரமுடியாதபடி மதிற் சுவர்களுக்குள் கிறைப்படுத்தியுள்ளன. என்பதே இதன் அர்த்தம் அவர்களது உடமையே நமது புகவிடம். நமது அன்பின் மரணமே அவர்களது மதிற் சுவர்கள். அவர்களது வார்த்தைகள் நமது உதடுகளின் மீது பூட்டப்பட்டுள்ள கடிவாளங்கள்

சரியான வார்த்தை எது என்பது பற்றிப் பதட்டப் பதவேண்டாம். அப்படி எதுவும் கிடையாது. உண்மை. நம் உதடுகளுக்கிடையில் இல்லை. எல்லாவற்றுக்குமே உயிரிவாழ உரிமையிருக்கிறது. எல்லாமே விருப்பு வெறுப்பின்றி பரிமாறிக் கொள்ள உகந்தவைதான். பரிமாற்றம்? எதுவுமே வாங்கப்பட முடியாதது என்னும்போது எல்லாமே பரிமாறிக்கொள்ள தக்கவைதான். நமக்கிடையில் உரிமையாளர்களும் இல்லை. வாங்குபவர்களும் இல்லை. விலைகளும் இல்லை. நமது உடல்கள் நமது பராஸ் பரா இன்பத்தால் செழுமையாக்கப்பட்டுகின்றன. நமது வளம் தீந்து போவதெல்லாம் பற்றாக்குறை. நிறைவு இவற்றை அது அறியாது. நாம் நம்முடைய எல்லாவற்றையும் வழங்கி விடும் போது நமது பரிமாற்றங்களுக்கு நிபந்தனைகள் ஏதுமில்லை. எப்படி இவ்வாறு சொல்வது? நாம் அறிந்திருக்கும் மொழியோ மிகவும் குறைவானது. என் பேசவேண்டும்? நீ கேட்பாய். நாம் ஒரே நேரத்தில் ஒரே விசயத்தை உணர்கிறோம். எனது கைகள், எனது கண்கள், எனது வாய், எனது உதடுகள், எனது உடல் உனக்குப் போதாதா? போதும் என்று அவை சொல்லி விடலாம். அது மிகவும் எளிதானது. இப்படித் தான் நம்மிடம் உண்ணிடம் அடிக்கடி சொல்லப்பட்டது.

நான் ஒரு மொழியைக் கண்டுபிடிக்காவிட்டால், நாம் நமது உடலின் மொழியை கண்டுபிடிக்காவிட்டால் அதன் ஒருசில அசைவுகள் மட்டுமே நமது கதையோடு கூட வரும். நாம் அந்த ஒரு சில கூறுகளை மட்டுமே பார்த்து அலுப்படைந்துவிடும் போது. நமது விழைவுகளை ரகசியமாக வெளித்தெரியாமல் மறைத்து விடுகிறோம். திருப்தியின்றி தூக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிடும் போது வெகுகாலமாக தங்களுக்கு மட்டுமே எல்லாம் தெரியும் என்று சொல்லிக் கொள்கிற ஆன்களுடைய வார்த்தைகளின் பக்கம் திரும்பிவிடுகிறோம். ஆனால், நம் உடல்கள் அப்படி ஆவதில்லை. இவ்வாறு, மயக்கப்பட்டு, வயப்படுத்தப்பட்டு, ஈர்க்கப்பட்டு நமது இனக்கம் பற்றிய பரவசத்தில் நாம் செயலற்றுப் போகிறோம். நமது இயக்கங்கள் மறுதலிக்கப்படுகின்றன. உறைந்து கிடந்தாலும், நாம் முடிவற்ற மாற்றங்களுக்கு ஆட்படுத்தப்படுகிறோம். வீழ்ச்சியோ, பாய்ச்சவோ இல்லாமல், செய்ததையே திரும்பச் செய்வதும் கூட இல்லாமல். தொடர்ந்து செய். களைத்துவிடாதே. உனது உடல் நேற்று இருந்த அதே உடல் அல்ல. உனது உடல் நினைவுப்படுத்திப் பார்க்கிறது. நீ நினைவுபடுத்திப் பார்க்கத் தேவையில்லை. நேற்றின் நினைவுகளை மூலதனத்தைப்போல உனது மன்றைக்குள்

சேர்த்து வைக்கத் தேவையில்லை. உனது நினைவாற்றல்? உனது உடல் இன்று அது என்ன விரும்புகிறது என்பதனுடாக நேற்றை வெளிப்படுத்துகிறது. நீ. நேற்று அப்படி இருந்தேன்.. நானை இப்படி இருப்பேன் என நினைக்கும் போது கொஞ்சம் செத்துவிட்டதாகவும் நினைத்துக் கொள்கிறாய். எப்படி ஆக விரும்புகிறாயோ அப்படி இரு. எப்படியிருக்க வேண்டுமெனச் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப்பொருட்டபடுத்தாதே. அமைதியடையாதே.

தீர்மானகரமான தன்மையை முடிவெடுக்க முடியாதவர்களுக்கு விட்டுவிடுவோம். நமக்கு அது வேண்டாம். இங்கே, இப்போது. நமது உடல் நமக்கு வித்தியாசமானதொரு உறுதியைத் தருகிறது. தனது உடலிலிருந்து விலகி போனவர்களுக்கு தான் உண்மை தேவைப்படும். அவர்கள்தான் அதை மறந்துவிட்டார்கள். ஆனால், அவாகளின் ‘உண்மை’ நகரமுடியாகபடி செய்கிறது. சிலைகளைப்போல: நாம் அவற்றிலிருந்து நம்மைக் களைந்து கொள்ள முடியாதபோது, இங்கே, இப்போது. இந்த கணத்திலேயே நாம் எப்படி நிலைமாறினோம் என்பதைக் கூற முயற்சிப்பதன் மூலம் அதன் அதிகாரத்தைத் துடைத்தெறிய முயற்சிக்காத போது அவர்களின் ‘உண்மை’ நம்மை நகர முடியாமல் பண்ணுகிறது. சிலைகளைப் போல.

குரிய: ‘WHEN OUR LIPS SPEAK TOGETHER’ என்ற தலைப்பிலான இந்தக் கட்டுரை, எரிகாரே எழுதிய தன் சுருக்கப்பட்ட வாடவம்.— தமிழ் ஆக்கம் ரவிக்குமார்.

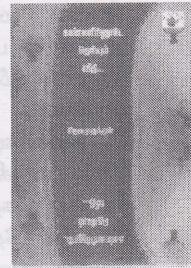
எல் லோரும் , எல் லாமும் எப் படி எப்படி இருக்கிறதோ அப்படியேகாட்சிதருவது தான் திரைப்படக் கலையின் அடிப்படையும் சாத்தியபாடும் ஆகும். எல்லாக் கதைகளும் எப் போதும் மனிதனால் படைக்கப்பட்ட கலைகள் மனிதனையே படைத் தன திரைப்படங்களும் அப்படியே.

— பேல லொஸ்

தேவமுகுந்தர்ஸ்

‘கண்ணீரினுடை தெரியும் வீதி’

குந்தீராக தெரியும் தமிழ் இளைஞர்ஸ்வாழ்வு

அச்சக்ளையின் வருகையும் உரை நடையின் தோற்றும் இலக்கியத்தை உள் வாங்கும் முறையையில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. அம்மாற்றம், பிற்காலத்தில் எதிர் கொள்ளப்பட்ட பல்விதமான கோட்பாடுகளான அமைப்பியல், பின்-அமைப்பியல், கட்டவிழ்ப்பு, பின்-நவீனத்துவம் ஆகியவற்றினால் மொழியில் துறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் ஊடாக எல்லா வகையான பிரதிகளும் கட்டவிழ்ப்பு வழியாக புதிய வாசிக்குப்புக்கு உட்படுத்தியது. அந்த வகையில் ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பினையோ, கவிதைத் தொகுப்பினை பயிலத் தொடங்கும் பொழுது, அத் தொகுப்புகளில் அடங்கியின்ஸ் படைப்புக்கள், எழுதப்பட்ட அல்லது வெளியிடப்பட்ட கால வரிசையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளனவா? என்ற தேடலுடன் பயிலப்படுவதுண்டு அவ்வாறான தேடலுக்கான காரணம், அப்படைப்புக்களுக்கான படைப்பாளியின் ஆக்கத் திறன், கருத்துநிலை போன்றவற்றின் படிமுறை வளர்ச்சி, மாற்றம் ஆகியவற்றை அறிந்துக் கொள்ளத்தான் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால், படைப்பாளி தொகுத்து தந்த வரிசையை குலைத்து ஒரு புதிய வரிசையை வாசகப் பார்வையில் உருவாக்கி, இங்கு நாவல் ஒன்றில் அத்தியாயங்களை வரிசை மற்றுதலாக இருக்கும் புதிய வாசிப்புக்காக கட்டவிழ்க்கின்ற அத்தருணத்தில் படைப்பாளி தன் படைப்புத் தொகுப்புக்குள் வெளிப்படுத்தும் கருத்து நிலைக்கு மாறான, அல்லது படைப்பாளி எண்ணிராத ஒரு கருத்து நிலையை வாசகப் பார்வை உருவாக்க கூடும். அத்தகைய ஒரு சந்தர்ப்பத்திலே வாசகப் பிரதியின் உருவாக்கம் நிகழ்கிறது.

காலச்சவடு வெளியிடாக வெளியிடுவதிருக்கும் தேவமுகுந்தனின் ‘கண்ணீரினுடே தெரியும் வீதி’ எனும் தொகுப்பில், அவர் தொகுத்து தந்திருக்கும் வரிசையில், அத்தொகுப்புக்குள் அடங்கி இருக்கும் கதைப் பிரதிகளை முதல் வாசிப்பில் அத்தியாயங்களை குலைந்து போன ஒரு நாவலை வாசித்து முடித்த ஓர் உணர்வே எனக்கு ஏற்பட்டது. இப்பொழுது நான் ஒரு வாசகனாக அத்தொகுப்புக்கான கதைப் பிரதிகளை, அப்பிரதிகளில் சேர்ந்த, ஒரு தமிழ் இளைஞரின் வாழ்க்கையை சித்திரிக்கும் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திற்கும் தலைப்பு கொண்ட ஒரு நாவல் கிடைத்தது.

— மேமன் கவீ

சித்திரிக்கபட்ட சம்பவங்களின் அடிப்படையில் வரிசைப்படுத்தி, அப்பிரதிகளை இரண்டாவது வாசிப்புக்கு உட்படுத்திய பொழுது, எனக்கு, யாழ்ப்பானத்தை சேர்ந்த, ஒரு தமிழ் இளைஞரின் வாழ்க்கையை சித்திரிக்கும் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திற்கும் தலைப்பு கொண்ட ஒரு நாவல் கிடைத்தது.

2 இப்படைப்புப் பிரதியின் கதைச் சுருக்கம்

வடக்கு-கிழக்குப் பிரதேசத்தில் இந்திய இராணுவம் ஆக்கிரமித்திருந்த காலகட்டத்தில் தமிழ் மக்கள் எதிர் கொண்ட கொடூரங்களை நேரில் கண்ட ஒரு சிறுவன் (மரநாய்கள்) வளர்ந்து கொழும்புக்கு வந்து பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்து பயிலும் காலத்தில், நகரத்திலும் அவனது ஊரிலும் சிங்களவர்கள் தமிழர்கள் மீது கொண்டிருந்த குரோதம், கண் காணிப்பு, சந்தேகம் ஆகிவற்றின் காரணமாக, அவனும், அவனது நண்பர்களும், அவனது தம்பி போன்றவர்களும், அவர்கள் தமிழர்கள் என்ற ஒரே காரணமாக கைது செய்யப்படுகிறார்கள், காணாமல் போகிறார்கள் (கண்ணீரினுடே தெரியும் வீதி, சிவா, ஒரு சுதந்திர நாள்) இவ்வாறான குழலில் அவன் தன் படிப்பை முடிந்து வேலைத் தேடி அலைகிறான். (இவன்) கல்வியியல் துறையில் அவனுக்கு வேலை கிடைக்கிறது. அந்த வேலையின் பொழுது கல்வி சம்பந்தமான கருத்தரங்குகளில் கலந்து கொள்கிறான் வழிகாட்டிகள்). அதே வேலையில் இருக்கும் பொழுது, அவனுடன் பணி புரியும் சிங்கள நண்பர்களுடன் மலேசியாவுக்கு மேற்படிப்புக்காக போகிறான். அங்கும் சேர்ந்து உண்டு உறங்கிய சிங்கள் நண்பர்கள் மனதில் இருக்கும் தமிழர்கள் மீதான குரோதம் தொடர்கிறது. அவனுடன் ஒரே அறையில் தங்கியிருக்கும் சிங்கள நண்பனின் பிள்ளை கொழும்பில் கூவீனம் காரணமாக இறந்து போக, அவன் கொழும்பு திரும்ப, இவனும் அவனது சக நண்பர்களும் ஒடியாடி ஏற்பாடு செய்ய, கொழும்பு விமானம் நிலையம் தாக்கப்பட்டதன் காரணமாக, அந்த சிங்கள நண்பன் இலங்கைக்கு திரும்ப முடியாமல் போக, அதனால் குழப்பி போகும் அந்த சிங்கள் நண்பன் தமிழர்கள் மீதான தனது காழ்ப்புணர்ச்சியை குரோத்தை வெளிப்படுத்துகிறான். (இரட்டை கோபுரம்) மலேசியாவிருந்து நாடு திரும்பிய பின் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், நட்சத்திர ஹோட்டிலில் நடைபெறும் அவன் பயின்ற பாடாசாலை பழைய மாணவர் சங்கக் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்கிறான் (கூட்டத்தில் ஒருவன்) தொடர்ந்து அவன் பணி புரியும் அலுவலகத்தில் சக சிங்கள ஊழியர்களால், அவன் தமிழன் என்ற காரணத்தால் தொடர்ந்து அவன் கண் காணிக்கப்படுவதும், சந்தேகத்துடன் பார்க்கப்படுவதும் தொடர்க்கிறது. ஒரு முறை அவனது மகனுக்கு சுகமில்லாம் போக, அவனை நவலோகா வைத்திய சாலைக்கு அழைத்ததுச் செல்ல அந்த நேரத்தில் அப்பகுதியில் குண்டு வெடிப்பு சம்பவம் ஓன்று நிகழ்கின்றது. ஆதன் காரணமாக வீடு திரும்ப அந்தபகுதியில் ஆட்டோ தேடி அழைகின்றான். மறுநாள் அலுவலகம் திரும்ப நேற்று அவன் வேலைக்க வராமல் விட்டமையும் நவலோக்க ஆஸ்பத்திரி பகுதியில்நடந்த குண்டு வெடிப்பின் செய்யப்படுகின்றான் (இடைவெளி) அப்

பொழுது இவன் ஆட்டோ தேடி அப்புகுதியில் நடமாடியதை அவனுடன் பணி புரியும் சக சிங்கள் உழியர்கள் கண்டமை ஆகியவை இணைக்கப்பட்டு யா-
ரோ பொலிக்கு தெரிவிக்க அலுவலகத்தில் அவன் கைது

3. முகுந்தனின் பிரதிகள் பேசும் விடயங்கள்

மேற்கொண்ண வரிசையில் என் வாசிப்புப் பார்வையில் ஒரு நாவலாக கட்டமைக்கப்பட்ட இக்கதை பிரதிகளில் முகுந்தன் பின் வரும் விடயங்களை பற்றி பேசி என்பதுதெரியவருகிறது குறிப்பிட்ட ஒரு காலகட்டத்தில் சிங்கள் மக்கள் எக்காரணம் கொண்டும் தமிழ் பேசும் மக்களை நம்புவில்லை. என்னதான் கூட படித்து ஒரே அறையில் தங்கி, உண்டு உறங்கினாலும் சந்தேக கண்ணுடன்தான் பார்த்தார்கள் (கண்ணீரினு) டே தெரியும் வீதி, சிவா, ஒரு சுதந்திர நாள், இரட்டை கோபுரம் இடைவெளி இத்தகைய காரணமாக இந்த நாட்டு சிங்கள் மக்கள் தம் பிள்ளைகளை போருக்கு பலி கொடுத்த து போல் வட-கிழக்கு மக்கள் தம்பிள்ளைகளையும் பறி கொடுத்து இருக்கிறார்கள் கண்ணீரினுடே தெரியும் வீதி, சிவா)

கல்வித்துறையில் மற்றும் அரசு நிர்வாகத்தில் போலித்தன்மை, பகட்டுத் தன்மை, சுயநலம் (வழிகாட்டிகள்)

வேலை இல்லாத இளைஞர்களின் மனோநிலை, அதனை சமூகம் அர்த்தப்படுத்தி கொள்ளும் விதம் (இவன்)

கலை இலக்கியத்துறையில் மலிந்திருக்கும் போலித்தன்மையை எடுத்து காட்டுதல் (போகிற போக்கில் ‘இவன்’ பிரதியிலும் முக்கியமாக பேசும் விடயம் என்ற வகையில் ‘சின்னமாமா’ எனும் பிரதியிலும்)

உயர் வர்க்க, மத்தியத் தர வர்க்க சமூகங்களில் வளர்ந்திருக்கும் பகட்டுத்தன்மையை, போலிமையை எடுத்துக் காட்டுதல் கூட்டத்தில் ஒருவன்)

இந்திய இராணுவம் வட-கிழக்கை ஆக்கிரமித்த பொழுது, தமிழ் பேசும் மக்கள் அனுபவித்த இன்னல்கள் (மரநாய்கள்)

தமிழனே தமிழனுக்கு உதவாத நிலை, தமிழர்களுக்கு சிங்கள சோதரர்கள் உதவிநிலை ‘ஒரு சுதந்திர நாள்’ இவ்வாறாக முகுந்தனின் இத்தொகுப்பு கதை பிரதிகளை புதிய ஒழுங்கு அமைப்பில் வாசித்து மேற்கூறிய கருத்து நிலைகளை நான் கிரகித்துக் கொண்டாலும், இத்தொகுப்பிலுள்ள இடம் பெற்றுள்ள ‘சின்னமாமா’ என்ற கதைப் பிரதி நான் சம்பவங்களின் அடிப்படையில் ஒழுங்கு அமைத்த வரிசைப்படி பார்த்தால் அக்கதைப் பிரதி இறுதியாக மேற் கூறிய கதைச் சுருக்கத்தின் இடம் பெற்று இருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்பிரதியை முற்றும் முழுதுமாக தவிர்த்து ‘இடைவெளி’ என்ற பிரதியுடன் அந்த வரிசையை முடித்து, அப்பிரதிகளை ஒரு நாவலாக இணைத்து வாசித்த பொழுது, அன்றைய யாழ்ப்பாணத்து தமிழ் இளைஞர் ஒருவனின் வாழ்வியலின் யதார்த்தத்தை தாக்கதுடன் சொல்லி முடிக்கின்ற ஒரு நாவலை அப்பிரதிகளின் அத்தகைய இணைவு உறுதி செய்கிறது.

அது மட்டுமல்லாமல் அன்றும் சரி, இன்றும் சரி, இன்னும் தீராத பிரச்சினையாக இருக்கின்ற தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சினையின் நீட்சியினை, அவன்து கைதுடன் முடிக்கின்ற அப்பிரதிவுடன் நான் ஒழுங்கு அமைந்த வரிசையானது, நான் மேலே குறிப்பிட்டு போல் அன்றைய யாழ்ப்பாணத்து தமிழ் இளைஞர் ஒருவனின் வாழ்வியலின் யதார்த்தத்தை தாக்கதுடன் சொல்லி முடிக்கின்ற ஒரு நாவலை உறுதிச் செய்தத்தோடு, வாசக மனதில் தொடர்ந்து அந்த நாவல் ஒடிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு சூழலை தொடக்கி விடுகிறது.

4. இப்பிரதிகள் ஏழையிய ஆர்சியத்துரை ஒரு கேள்வி

முகுந்தனின் இப்பிரதிகளை வாசித்த பொழுது பிரதான ஒரு கேள்வி எழுந்தது. ‘அவன்’அதாவது நாம் உருவாக்கிய நாவலின் கதாநாயகன், அவனுடைய கணிசமான வாழ்வைப் பகுதியை கொழும்பு-போன்ற நகர பகுதியில் கழிந்து இருக்கிறான். கொழும்பு நகரத்தை எடுத்து கொண்டோமானால் எல்லா பிரதேசங்களையும் சார்ந்த மூவீன் மக்களும், எல்லா மட்டத்திலும், (கல்வி, உத்தியாகம், வியாபாரம்) வாழ்ந்து வருகிறார்கள். ஆனால் முகுந்தனின் அவனின் வாழ்வு ஓட்டட்டத்தில் எந்தவொரு மூல்விமும் வராமல் போனது ஏன்? என்ற ஆச்சரியத்துடனான ஒரு கேள்வி என் வாசகப் பார்வையில் எழுந்தது. இன உணர்வுடன் நான் இந்த கேள்வியை கேட்க வில்லை. இப்பிரதிகளின் யதார்த்த வெளிப்படாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள விடுபடுத்தலை சுட்டி காட்டத்தான் இந்த கேள்வி இப்பிரதிகளில் மூல்விம் பாத்திரங்கள் வரத்தான் செய்கின்றன. அன்வர், நவ்சாத், திருமதி அல்வர், என்ற மாதிரி. ஆனால் அவர்கள் வந்து போகின்ற அப்பிரதிகளில் கடந்து போய்கின்ற பாத்திரங்களாக இருக்கின்றார்கள் தவிர, அவனின் வாழ்வின் அசைவாக்கத்தில் முக்கியப் பங்கினை வகிப்பவர்களாககில்லை.

5. முடிவாக:

முகுந்தனின் இத்தொகுப்பு இடம்பெற்றுள்ள பிரதிகளை வாசித்து முடிக்கின்ற பொழுது, நாம் மேலே சொன்ன முகுந்தனின் பிரதிகள் பேசும் விடயங்கள் பற்றிய குறிப்புக்களில் எட்டாவது குறிப்பில் குறிப்பட்ட தமிழர்களுக்கு சிங்கள சகோதரர்கள் உதவிய நிலையை சித்திரிக்க படைப்பாசிரியர் எடுத்து இருக்கும் ‘வெளி’ போதாது என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்பிரதிகளில் அத்தகைய பாத்திரங்களாக உப்புஞம், ஜீனதாச அங்கிஞம், பொரணான்டோ அங்கஞம் அதுவும் தமிழ்னை காப்பாற்றாத கந்தசாமி என்ற தமிழர் வரும் சூழலில் வரத்தான் செய்கிறார்கள். ஆனால் அத்தகையவர்களை மேலும் படைப்பாசிரியர் தேடி அவனின் வாழ்வில் இடம் பெற செய்து இருந்தால், யாழ்ப்பாணத்தை சேர்ந்த, தமிழ் இளைஞர் ஒருவனின் வாழ்க்கையை சித்திரிக்கும் ஒரு படைப்பில் அக்காலகட்டம் முதல் இன்று வரை தொடரும் இனப்பிரச்சினைக்கு-முரண்பாட்டுக்கு அடிப்படையாக காரணமாக இருப்பது யார்? என்ற கேள்விக்கான பதிலை தேடுவதற்கு துணை சேர்த்திருக்கும் என எனக்கு பட்டது. மேலும், சமீப காலமாக போர்க் கால, ஈழத்து தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்களை

பயிலுகின்ற பொழுது. அப்படைப்புக்களில் அங்கதம் அப்பிரதிகளில் அங்காங்கே வெளிப்படுவதை காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அக்கற்று மறுப்பதற்கில்லைத்தான் ஆனால் எனக்கு என்னவோ இக்காலகட்ட தமிழ்பேசும் மக்களின் வாழ்வு மிகுந்த நெருக்கடி மிக்க துயரம் நிறைந்த வாழ்வாக இருந்த நிலையில். அத்தகைய நிலையை கிட்தரிக்க வந்த படைப்புப் பிரதிகளில் அங்கதம் எட்டிப் பார்ப்பது என்பதற்கு வேறு ஏதேனும் விசேடமான காரணிகள் இருக்குமோ? என்ற கேள்வி எழுத்தான் செய்கிறது.

அக்கேள்விக்கான பதில் அக்காலக்கட்ட பிரதிகளை ஆழமாக கட்டுடைப்புக்கு உட்படுத்தும் படச்சத்தில் கிடைக்கக் கூடும் என எனக்குப் படுகிறது. முகுந்தனின் இத்தொகுப்பிலும் இடைக்கிடையே எட்டிப்பார்க்கும் அங்கதம் மேற்குறித்த விடயத்தை இங்கு என்ன பேசவைத்திருக்கிறது.

5. முடிவாக....

மொத்தத்தில், 80களுக்கு பின்னான ஈழத்து தமிழ்ச் சிறுகதைகள் கொண்டிருக்கும் போக்கினை கணிசமான அளவுக்கு யாழ்ப்பாணத்து தமிழ் இளைஞர் ஒருவனின் வாழ்வை பின் புலமாக கொண்டு சிறுகதைப் பிரதிகளாக தந்து, புதிய வாசிப்பில் அச்சிறுகதைப் பிரதிகளை ஒரு நாவலாக வாசிக்க முடிக்கின்ற ஓர் அனுபவத்திற்கு வித்திடும் ஒரு புனைவுத் தொகுப்பை தேவமுகுந்தன் ‘கண்ணீரினாடே தெரியும் வீதி’ எனும் தலைப்பில் தந்திருப்பது. 80களுக்கு பின்னான ஈழத்து தமிழ் பேசும் சமூகத்தினரின் இளையத் தலைமுறையினரின் வாழ்வியலை பற்றி பேசும் ஓர் இலக்கிய ஆவணத்தை எமக்கு கிடைக்கசெய்து இருக்கிறது.

அத்தோடு இத்தொகுப்புக்கான ‘கண்ணீரினாடே தெரியும் வீதி’ என்ற தலைப்பும், ஈழத்து தமிழ் பேசும் சமூகத்தினரின் இளையத்தலை முறையினரின் வாழ்வு என்பது, கண்ணீருடன் கூடிய நீண்டதொரு பயணத்தை தொடர்க்கின்ற ஒரு வீதியாகவும் இருந்திருக்கிறது. என்பதை குறியீடாக பேசியும் இருக்கிறது என்பதை நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இறுது-எண்

வெய்யம் கொஞ்சம் இந்த நிழலில் ஓய்வெடுத்தது, பசியும்கொஞ்சம் - இந்த இளவெப்பிலில் காத்திருந்தது,

மீண்டும் அந்த, நீண்ட தடி அந்த கூனைத்தாங்கிக் கொண்டது,

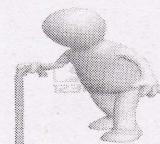
அந்த கூடு நடக்கவில்லை அந்த புமிதான் மெதுவாக கடந்தது, ஆடா!

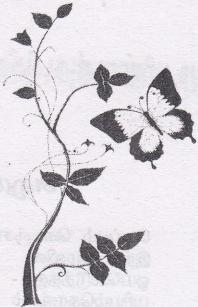
இந்த உலகில் கந்தலுக்கு கூட மெதுவாக நிறுஞ்சாக நடக்கத்தெரிகிறது

ஓ! அந்த வியர்வை மனுழைய மீண்டும் நினைவுப்படுத்தியது

அவன் நம்புகிறான் - அந்த சூரியன் அடைந்துவிடலாமென்று “சூரியன்” என்ன? இதுபத்தைவிடவா வெப்பமாறிகளானது அந்த இறுப்பிப் பயணம் தொடர்கிறது

இனி அவன் ஓய்வெடுக்கப்போவதில்லை

சோலைக்கிளி

வண்ணத்துப் பு ச்சியின் கோடாரி

படக்கு, படக்கு
படக்கு படக்கென
இறகு வெட்டி
காற்றைத் தறித்தது
வண்ணத்துப்பூச்சி

என்ன கோபம் இதற்கு?

இதன் சோற்றுப் பாளைக்கு
விறகில்லையோ!

தறித்த காட்டுக் கொள்ளிகளை

கட்டிச் சுமக்க

ஒரு நாராயঃ

பிடுங்க வந்ததா

என் தலை மயிரை?

என் தலைக்கு மேலாலும் பறக்கிறது.

வண்ணத்துப் பூச்சக்கும்

கோடாரி உண்டு.

கொத்து, தறிக்க

தன் தேவைக்கு தக்கதாய்..

மலர் நினைக்கவே கூடாது

ஓர், அப்பாவி ஜீவராசி

திக்குத் தெரியாமல்

அவைவது என்று.

வெட்டி வெட்டி உடல் சிவகக

சிவந்த உடல் எங்கும்

புள்ளி புள்ளி தோற்றங்களாய்

தடித்தெழும்பி

இருந்தாலும்

அவை அழகு

இப்போது அவைகிறது

கட்ட ஒரு நாருக்கு

அது கிடைக்கும்

வண்ணத்துப்பூச்ச வீட்டில் இன்று

சோறு பொங்கும்.

-தீரா நதி

சினிமாவை

**சீரிய முறையில்ரசிக்க மக்களுக்கு
ஏன் கற்ற தரப்படவில்லை ?**

சமூகப் பாகுபாடுகள் என்பது தற்போது மற்ற எந்தத் துறையைக் காட்டிலும் கலாச்சாரத் துறையில் அதிகமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. இருந்தபோதிலும், கலாரசனை பற்றிய அதிகாரப்பூர்வமான எந்த வகுப்பிலும் சினிமாவின் ஆழியல் என்பது சேர்க்கப்படவேயில்லை. நமது கல்விச் சாலைகளில் இலக்கியம் மற்றும் நிறுவப்பட்ட கலைகளுக்கான பிரிவும் இல்லை. பிரெஞ்சு சர்வக்கலாசாலைக்கு முதல் முதலாக திரைப்படம் எடுப்பவர் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது 1947ல் தான். நமது பல்கலைக்கழகங்களில் சினிமாவைத் தவிர இலக்கியம் மற்றும் பிறகலைகளுக்கென்று துறைகள் உள்ளன. சினிமாக் கலையின் கோட்பாட்டைப் பாடத்திட்டத்தில் உட்கொண்ட முதல் கலாசாலை 1947ல் பிராக்கில் துவக்கப்பட்டது. நமது உயர் நிலைப்பள்ளி பாடப்புத்தகங்கள் மற்ற கலைகளைப் பற்றியெல்லாம் விவாதிக்கின்றன. ஆனால் சினிமாவைப் பற்றி ஒரு

வார்த்தை கிடையாது. இலட்சக்கணக்கான மக்கள் இலக்கியம் மற்றும் ஓவியத்தின் ஆழியலைப் பற்றிக் கேள்விபடுகிறார்கள். தாங்கள் கேட்டறிந்தவற்றை அவர்கள் எந்த ஒரு பொழுதும் உபயோகப்படுத்துவதில்லை. ஏனெனின் அவர்கள் புத்தகங்களை படிப்பதுமில்லை. ஓவியங்களை பர்ப்பதுமில்லை. ஆனால் லட்சக்கணக்கான மக்கள் எந்தவித ஒரு வழிக்காட்டுதலுமின்றி தொடர்ந்து சினிமாப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சினிமாவைப் புரிந்துக் கொள்வது எப்படி என்று யாருமே அவர்களுக்கு சொல்லிந்த தருவதில்லை

— பேலா பேலாஸ்

இம்மன்னில் ஈன்றதற்காய் என்னென்னித்துவிடு.

லறினா.ஏ.ஹக்

எந்தன் சின்ன மகன்
இருட்டுக்குப் பயம் என்று
இடிவந்து என்னருகில்
அணைந்து கொண்டான்.

“ பேயெவையும் இங்கு வரா
அம்மாஅருகிறுக்க
என்ன பயம்? ” என்று சொல்லி
மார்போனைத்தவளை
மீண்டும் மீண்டும் முத்தமிட்டேன்.

இதயத்தின் எங்கோ ஓர்
மூலையிலேதொங்கி
கிளர்ந்தெழும் வேதனையில் - எந்தன்
உடல் முழுதும் வலிக்கிறது.

நிமிலருபனின் சடலத்தை முத்தமிட்டு
ஒப்பாரிகைவுத்தமுதவயோதிக்கத் தாய்
தூரத்தில் இருந்து எனைப்
பார்த்திருந்தாள்
முந்தானதை தலைப்பினாலே
கண்ணீராத் துடைத்தவளாய்
திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தபடி
மெல்லமெல்ல நடக்கின்றாள்...

என்னிருக்ரங்களாலும்
முரட்டுத்தனமாய் (மகனை)
இன்னுமின்னும் இமுத்திறுக்கி
அரவணைத்துக் கொள்கின்றேன் .
“இந்தமன்னில் உன்னைநான்
ஈன்றெடுத்துவிட்டதற்காய்
மன்னித்துவிடுன்னை”
அதே முகம் கொண்டிருக்கும்
(மகன்) விழிகள்பார்த்தபடி
ஆயிரமாவது தடையைபாய்
முனுமுனுக்கின்றேன்.
நான்...
‘பிறந்துவிட்டவர்களை எல்லாம்
வாரிசுருட்டியெடுத்து
மீண்டும் கருவறைக்குள்
செலுத்திவிட முடியாததால்,
இன்னுமே பிறக்காதவர்கள்
ஒரு பேருமே பிறவாதிருக்கக் கடவுதாக!'
என்றே வேண்டுகிறேன்!

கிங்களத்தில் :
நதீம் மெல்லவீர
தமிழாக்கம்:
ரலினா ஏ. ஹக்
03.07.2012இல்
படுகொலைச் செய்யப்பட்ட
அரசியல்கைதி
நிமலராஜனுக்கு
அஞ்சலிசெலுத்தும் முகமாக
எழுதப்பட்ட
கிங்கள கவிதை

With Best Compliments From:

Superba

TEXTILES (PVT) LIMITED

Manufactures of Quality

Grey Cloth

Sarongs

Bed Sheets

School Uniform Cloth etc.,

**Unit C - 7, I.D.B. Industrial Estate,
Pallekelle. Kandy.**

T.P: 94 81 2420163, 94 81 7201081,

Fax: 94 81 2235188

Mobile: 94 77 7327137

E-mail: superbatext@yahoo.com

With Best Compliments From:

RANMUTHU JEWELLERS & Pawn Brokers

84 B, Kotugodella Veediya,
Kandy.

Tel: 081 - 2200912
4950420

